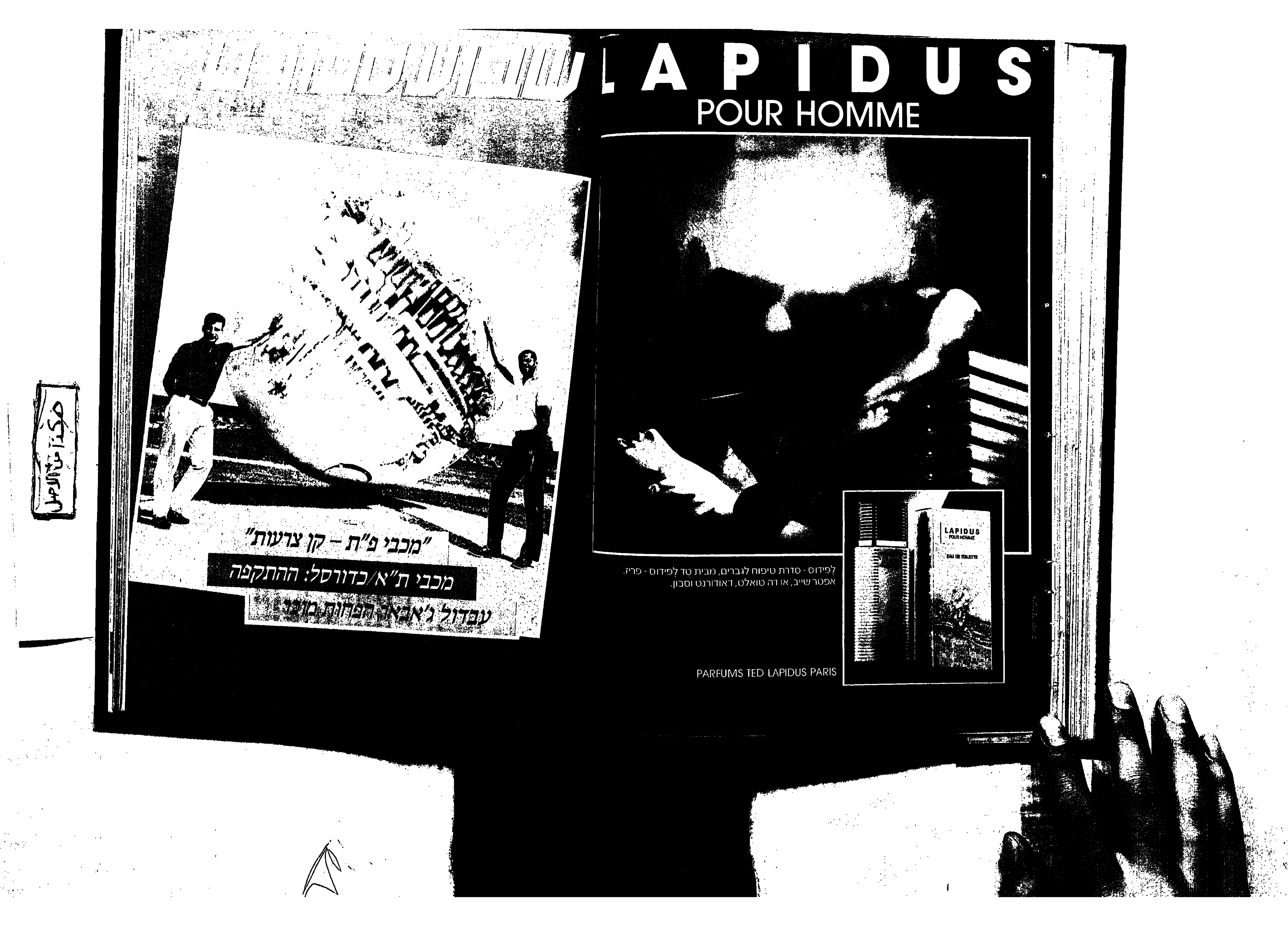

LAPIDUS
POUR HOMME
"מכבי פ"ת – קן צרעות"
מכבי ת"א/כדורסל: ההתקפה
עבדול ג'אבאר הפחות מוכר
לפידוס - סדרת טיפוח לגברים, מבית טד לפידוס - פריז.
אפטר שייב, או דה טואלט, דאודורנט וסבון.
PARFUMS TED LAPIDUS PARIS
LAPIDUS
POUR HOMME

על המסמר

עמנואל רוזן

"תפסו אותנו בלי מכנסיים"

"עשה טובה, תתקשר עוד 5 דקות. אני חייב להחליף את הילד", ביקש ממני עודד מכנס. אני מתאר לעצמי שאוהדי נתניה מקווים שבשבת יצליח עודד להחליף את תיקווה כסקורר, לפחות באותה הצלחה שהוא מחליף את הג'וניור שלו.

שחקן סימפטי, עודד. באמת. קשה לשנוא אותו, אלא אם מזדמן לך להיות בלם או שוער, דווקא בשבת שבה מחליט עודד להזכיר לנו נשכחות.

הוא, אגב, סבור שאם לא לוקחים בחשבון את כפר־סבא ("המשחק הכי גרוע שלי העונה"), יש לו דווקא עונה לא רעה. עונת בישולי שערים ("בישול כמו שעשיתי לגול של בני לם נגד מכבי תל אביב, אין הרבה שחקנים שיכולים לעשות"). נכון, אבל לא משכנע.

עודד, באוצר הדימויים שלנו, מקביל לגולים, הרבה גולים – מתוחכמים, יפים. גולים שמשגעים כל הגנה. בינתיים, זה לא הולך לו, והאוהדים מחכים לתיקווה.

– עודד, אני שומע עכשיו שההצהרות המפוצצות שלכם אחרי הניצחון על הפועל תל אביב היו לוחמה פסיכולוגית. כאשר אמרתם שעכשיו אי אפשר יהיה לעצור את נתניה, לא בדיוק התכוונתם לכך. הייתם מודעים ליכולתכם האמיתית?

– "לא שמעתי הצהרות מפוצצות כאלה מפי השחקנים. נכון שהיו כמה אוהדים, שאמרו שעכשיו נתניה דוהרת לאליפות, אבל השחקנים ידעו טוב מאד איך הם ניצחו את הפועל תל־אביב והם ידעו שאנחנו לא משחקים טוב בזמן האחרון. קיווינו לתיקו, אבל היה לנו מזל וניצחנו. ואז, כמו כל היהודים, רצינו עוד".

– ושילמתם את המחיר בכפר סבא?

– "כן. שחקנים חשבו בתת מודע שלהם שאם ניצחנו את השניה בטבלה ביכולת כזאת, זה בטח יספיק לכפר סבא. מה עוד שהולך לנו מצויין, השנה, במשחקי חוץ".

– אז מה קרה בכפר סבא?

– "אני עוד לא מסוגל ממש לנתח את זה. אני רק מבקש שלא תימחוק את מה שעשינו ב־11 המחזורים הקודמים".

– לא מוחק, אבל גם לא יכול להתעלם.

– "גם אני לא. בטוח שאת המשחק הזה לא אשכח לעולם. תראה, כפר סבא, בלי לגרוע מההישג שלה, פשוט ניצלה 95 אחוז מההזדמנויות שלה. כמעט כל התקפה – גול. אנחנו, לעומת זאת, החמצנו, בעטנו לקורה ולא ניצלנו אפילו 10 אחוז. אני חושב שבסך הכל היו לנו יותר הזדמנויות. זה מאוד נדיר, אבל זה קורה בכדורגל. אני גם חושב שבמחצית השניה שיחקנו, יחסית, לגמרי לא רע".

– עודד, הבעיה, הרי, אינה משחק אחד. אומרים שאתה לא מצליח להחליף את תקווה כבובש. כל הזמן מדברים על זה שהקבוצה צולעת כי תיקווה בחוץ. תיקווה באמת בחוץ, אבל עודד בפנים, לא?

– למה אתה מדבר רק על תקווה? ומה עם בני לם ומנחם ועציוני? אני בכושר מצויין השנה, אבל אני מודיע לך: אני לא מסוגל להחליף שלושה שחקנים. פשוט לא מסוגל. ולמה בכלל צריך לדבר עלי כבעל מחליף? אני הרי שחקן בזכות עצמי"

– אבל מה עם הגולים?

– "כיום חשובה לי יותר הצלחת הקבוצה מאשר הצלחתי האישית. השנה, אני יותר מבשל ופחות כובש. זה נכון. אבל אם מישהו כתב באחד העיתונים שהיפסדנו בגלל ההחמצות שלי, הוא לא מבין בכדורגל. למה שלא יכתוב שהפסדנו בגלל שלוש הטעויות הקשות מאוד של שחקני ההגנה? על זה הוא לא חושב?"

– אולי הבעיה היא שלנתניה אין ספסל טוב, ובלי ספסל טוב קשה הרי לרוץ לאליפות.

– "אני לא מסכים איתך. אני חושב שלנתניה יש הספסל הטוב בארץ. אתה שוב מדבר על משחק אחד ומתעלם מכל היתר. הרי הספסל הזה ניצח את הפועל תל אביב וסיים בתיקו עם מכבי תל אביב. זה לא פייר להגיד עליו שהוא לא טוב, בגלל הפסד אחד".

– מה שבטוח, נתניה השנה זה לא נתניה ועוד 13.

– "אני לא יכול לדבר על ה־13, כי אני ניזון לגביהן רק ממידע בעתונות. נתניה, לדעתי, ולמרות ההפסד בשבת, היא הקבוצה הכי יציבה בליגה. אנחנו עומדים טוב על המגרש, אנחנו יציבים. תראה את כפר סבא: שלוש פעמים הם ניצחו בדקה ה־90, פעם אחת אפילו בדקה ה־94, נגד קבוצה חלשה כמו מכבי פתח תקווה. אותנו מיחדת היציבות שלנו".

– אגב, ראית טלוויזיה בשבת?

– "ראיתי כי זו חובה לראות, להקליט ולראות את זה עוד ועוד, פעמיים, שלוש, חמש פעמים. צריך לראות וללמוד מהטעויות. זו לא חוכמה להוריד את הראש".

– אתה בטח מצטער שהשביתה נגמרה דווקא בשבת כזאת.

– "כן, אני מצטער, כי נתניה נתנה משחקים טובים השנה. מה לעשות, תפסו אותנו בלי מכנסיים..."

– בשבת מכבי חיפה. לדעתי אתם קורעים אותם.

– "למה?"

– כי הם חלשים השנה. הנצחון שלהם על הפועל תל אביב היה מיקרי ולזה לו חוכמה.

– "אני לא מסכים שחיפה חלשה. יש לה שחקנים מצויינים ומסוכנים, שחקנים שלא שכחו כדורגל. אני חושב שיהיה לנו יותר קשה מאשר מול כפר סבא".

– העיקר שיבואו האוהדים שלכם.

– "אני מקווה. אחרי המשחק נגד כפר־סבא נשארו כמה מהאוהדים הטובים שלנו – ואני מדגיש, הטובים – עודדו אותנו ואמרו שזה לא נורא ושיהיה בסדר. בשבילם, רק בשבילם, אנחנו חייבים לנצח בשבת". ■

שבועספורט

מודעות: גילה שמידר, חיליק עמיר טל': (03)439442

עורך: אלכס דורון
עריכה: טובי פולק
עריכה גרפית: שפי דגן
צלם: עדי אבישי
עורך מדור הספורט: אבי בטלהיים

בשער

גרג באלארד (מימין) ואצא פטרוביץ, כוכבי פזארו, יריבי גליל עליון, אמש וסמל עירם – תמוז

מה בגליון

כך מגדיר עו"ד שמואל לינצר, היו"ר הקודם של מכבי פ"ת/כדורגל, את הקבוצה שעלתה בסוף השבוע שעבר לכותרות, עם פיטורי־הדחתו של המאמן האנגלי ג'ק מנסל ■ ביקורת קשה על תככים וניהול כושל, סיכסוכים ודיקטטורה ■ מה יש לראשי מכבי פ"ת כיום לומר על זה? ■ תמונת־מצב מקומית, שהיא בהחלט די אופיינית לנעשה גם במקומות אחרים

אלי קמיר

כשניסיתי לדבר איתו על המצב השורר בשאר האגודות, לא הצליח בדיוק לענות לי: "לא יודע. קשה לי לדבר על דברים שאני לא מכיר מקרוב. אבל יש לי הרגשה, שמכבי ת"א, זה המודל. נראה לי שהמבנה הקיים שם היום, הוא הנכון. כך צריך להיראות מועדון כדורגל. החלום שלי היה להביא את מכבי פ"ת למצב כזה".

עו"ד שמואל לינצר. עד לפני כחודש יו"ר מחלקת הכדורגל של מכבי פ"ת.

כשפירסם "מעריב" את התחקיר המקיף על מצב הניהול במועדוני הכדורגל בישראל, היה עדיין לינצר בשטח. ניסה לשנות עובדות. התחקיר, לא נגע אז באגודה שלו. התחקיר עסק במידגם בלבד. מי שמכיר מקרוב את מכבי פ"ת, אפילו מעט, יודע שגם מוסף שלם לא היה מספיק לה, אפילו סידרה.

לינצר, מבחינות רבות הוא טיפוס מיוחד ושונה מאחרים בנוף הכדורגל: דתי, כיפה שחורה. "לפני שקיבלתי את התפקיד, פניתי לרב, שמקובל עלי מאד ושאלתי לדעתו. הסביר לי הרב, שאם עיסוקי לא יוסיף לחילול שבת קיים, הריני יכול לעסוק בדבר". חוץ מזה, הוא גם בוגר תואר ראשון בכלכלה ומדעי היהדות, קצין מילואים ביחידה קרבית, מרצה באוניברסיטה, מנהל בי"ס תיכון לשעבר ושותף כעו"ד במשרדו של ד"ר יעקב ויינרוט.

היום, כאמור, הוא מחוץ למערכת. גדי נדל, יו"ר אגודת מכבי פ"ת בה עבד החליט ש"האיש עם הכיפה־הלה מדליף לעיתונות" – ושלח אותו הביתה. בהחלטה אומללה אחת, חרץ דין שאולי כבר שנים קודם לכן נחרץ על הכדורגל הישראלי בכלל. דין החלטורה.

בשיחה מיוחדת ל"מעריב", מנסה עו"ד שמואל לינצר להסביר למה הכדורגל שלנו נמצא מרחק שנות־אור מזה הקיים בעולם. הדוגמאות שלו, מובאות אמנם מהזירה הפתח־תיקוואית, שם גם בילה בתקופה האחרונה. אם נעצום לרגע עיניים, נחליף רק שמות, מקומות ותאריכים – והתיאורים שלו, יתגלו כמוכרים לא רק ממכבי פ"ת – הקבוצה שעלתה השבוע לחדשות, אחר פיטורי המאמן מנסל – גם בקבוצות אחרות.

עו"ד לינצר. דמות מיוחדת במינה בנוף הכדורגל הישראלי

"קן צרעות ומאורת נחשים"

חכמי העדה

"מכבי פ"ת היום היא קן צרעות ומאורת נחשים. שלושה אנשים לא מסוגלים לעבוד שם יחד בהרמוניה. כשקיבלתי לידי את מחלקת הכדורגל, הגרעון עמד על 150 אלף ש"ח. שום מקור כספי לא עמד לרשותי והייתי צריך להתמודד עם הכל, לבדי. גד נדל לא ראה צורך להגיש סיוע ונסע לטייל בחו"ל. באותה תקופה, עוד הייתי עם כולם ביחסים מצויינים עד פושרים. תוך זמן קצר מאד וללא כל סיבה, החלו רכילויות והאשמות שווא. כל ניסיון לבנות מערכת מקצועית, שתעבוד בצורה רצינית, נתקלה בקיר אטום מצד יו"ר האגודה.

"בשלושה חודשים שניהלתי את מחלקת הכדורגל, האימונים התנהלו בצורה שקטה ומסודרת כמו שלא התנהלו הרבה שנים. הכל היה עם קשיים אדירים ולחצים בלתי נלאים מגורמים חיצוניים.

"היום, כמבט לאחור, אני מבין עד כמה המערכת היתה מסוכסכת וחסרת לויאליות. אדם שבא מבחוץ כמטרה לבנות, פשוט לא מסוגל לבצע מאומה. נעשים שם דברים נוראים. אני יודע אותם. מתפקדים באגודה אנשים, שיכולים לקבל תפקיד רק במכבי פ"ת. אדם שיכול לקבל תפקיד רק במכבי פ"ת אסור לו להיות בה.

"מכבי פ"ת בעידן הנוכחי זה שלטון של כח ללא כל שכל ותיחכום".

"משוגעים, רדו מהגג"

"עשינו נסיונות אין ספור למלא את החסר ואני ביקשתי לרכוש שחקנים בעלי שיעור קומה. אבל מה לעשות, שבכל מקרה, בכל מחשבה של רכישה נתקלנו בקיר אטום של רצון להוציא כספים מצד גד נדל. כמקרה של רבינזון, למשל, חשבתי שכדאי להחליף אותו בשחקן טוב אחר, אך אף אחד לא שמע־אותי בכלל.

"גדי נדל העתיר עצמו כל הזמן בכתרים לא לו. הוא טען שהוא היחיד שדואג לנושא הכספי. לא להוציא כסף – כל אחד יודע. איך להוציא, נכון ובזמן – זאת החוכמה האמיתית. את החוכמה הזאת הוא בשום אופן לא יודע. הוא לא מבין שרכישת שני שחקנים טובים ואפילו יקרים למכבי פ"ת, עשויה היתה להביא את הקבוצה לפליי־אוף העליון ואז גם מבחינה כלכלית, היתה ברכה בעיקר לאור העובדה ש־20% מההכנסות של כל הקבוצות, הולכות לפול כללי ומתחלקות בין כולן. החוכמה, לראות כמה צעדים קדימה, לא היתה במכבי פ"ת".

האוייב

"אחד הדברים המטומטמים שניתקלתי באגודה הזאת הוא היחס לאמצעי התקשורת. כל בר־דעת מבין, שהדרך המהירה והמעשית ביותר, במיוחד לאגודה קטנה, כדי להגיע לקהל – זו התקשורת. יו"ר האגודה, גד נדל, כל הזמן רטן וטען נגד כל ידיעה שהיתה קשורה במכבי פ"ת ושמו לא הופיעה בה.

"אני בהחלט חושב שלא כל הידיעות שאכן הופיעו, היו צריכות להימסר כפי שנמסרו בידי כל מיני גורמים אנונימיים, אך נדמה לי שבסינון קטן מאד, אפשר בהחלט לשתף פעולה בצורה מלאה עם העיתונות. זו הדרך הנכונה והחכמה במיוחד, לאגודה כמו מכבי פ"ת אשר אינה ברוכה בידיעות חיוביות"

תגובת גד נדל

"שמואל לינצר הוא אדם פגוע, שנכשל בכל מה שעשה. הנזקים הכספיים שהאיש הזה הביא על מכבי פ"ת, פשוט עצומים. הוא מאשים אותי בשיחרור ירון פרסלני? – שקר וכזב. יש מספיק עדים שרציתי שירון ישאר. אמרתי תמיד שאשמח להיפטר מירון, ברגע שארע שיש לנו תחליף הולם. תמיד הבהרתי שיש זמן, עד המחזור ה־13, לשלוח את ירון הביתה, אך בשלב ראשון צריך להחזיק אותו.

"לגבי אייל, שכח כנראה לינצר שאת החוזה כתב עו"ד שמואל לינצר. לי לא היתה ברירה ונאלצתי לחתום.

"לפני שהוא מכניס את גד מכנס לכל העניין, כדאי שירים טלפון לעו"ד ידין מכנס וילמד, שהודעתי לו בצורה מכובדת שאין לנו עניין בשירותיו של גדי.

"אין לי חשק בכלל לענות למישהו, אם תרמתי או לא למכבי פ"ת. אני רק יודע, שהיום החוב של האגודה שואף לשליש ממה שהיה כשקיבלתי את התפקיד. גם מרכז מכבי לא היה מזרים לאגודה כסף, אם לא היה גד נדל.

"לינצר אומר שאני שואף לפירסומת. הוא לא יודע שלו רק רציתי, יכולתי לקבל כל יום כתבה, אבל אני לא מחפש את זה. מכבי פ"ת פיזרו בשנים האחרונות כספים לשווא. אני באתי כמו איש עסקים, לעשות סדר. היכן כתוב שבגלל שלכמה אנשים לא נוח שאני עושה סדר – אני צריך ללכת.

"לפני שנה נבחרתי בבחירות בידי המועצה. הצהרתי כבר בהתחלה, שאני בא לתקופה של שנתיים. אני אעשה את התפקיד, ואעשה אותו טוב. לאחר שנתיים, כמו שהבטחתי, אפנה את התפקיד לאחר"

אייל, דורון, ירון, גדי – יוק.

● "ירון פרסלני? – עם ירון היתה בעיה וחצי. היו חייבים לו עשרות אלפי ש"ח. ירון לא היה מוכן לפתוח במו"מ חדש, עד שכל הכסף יועבר לחשבונו. החוזה איתו היה מוכן, למען האמת, עוד מהעונה הקודמת, כשסגרתי איתו לשלוש שנים. יתכן שאפשר היה לשכנע אותו, אך גם ג'ק מנסל היה פסיבי בעניין. גדי נדל, שנסע בדיוק לחו"ל, אמר למנסל: 'אם אתה יכול, תיפטר ממנו'. זאת כנראה הסיבה שג'ק היה פסיבי. נדל היום מספר כל מיני סיפורים. קישקוש. הדבר האלמנטרי ביותר היה לתת לי דרך לסגור איתו. לתת לי כסף. כפגישה שהיתה לי במרכז מכבי הסברתי את הבעיות שעומדות בפני, אבל אף אחד לא מצא פתרון.

● "אייל בגלייבטר? – ההסכם לשחרר אותו, ואני אומר זאת גם כמשפטן וגם כיו"ר, הוא שערורייתי. הוא נעשה ללא עו"ד ומתוך לחץ של רגע, כדי שאייל ישחק עוד עונה במכבי פ"ת. אין ספק, שהאחראי לכל זה הוא גדי נדל, שהוליך את החתימה להסכם. למרות ההסכם, ניתן היה להשאיר אותו בארץ לאחר שחזר מבלגיה בפעם הראשונה. אבל גם אייל לא היה מוכן למו"מ, עד שלא ישולמו לו כל זכויות העבר במלואם.

"כשלא שילמו לשניים כמו פרסלני ובגלייבטר זה הראה לא רק חוסר הגינות אלא גם חוסר תבונה.

● "גד מכנס? – שלושה חודשים לפני שקיבלתי את מחלקת הכדורגל, הצהיר נדל בעיתונים כי מכנס לא ימשיך במכבי פ"ת. על הנתון הזה אי אפשר היה לחלוק בכלל. חוץ מזה שלשחקן כמוהו היתה ראויה פרידה קצת יותר רצינית מהודעות דרך העיתון.

● "דורון רבינזון? – שוב דוגמא לניהול מו"מ כושל ובכלל לניהול כושל של כל המערכת. בוקר אחד, קם יו"ר האגודה ומחליט שרק הוא מטפל ברבינזון, למרות שהשחקן שייך למחלקת הכדורגל. לאחר מכן ממנה נדל וועדה. כשזו לא מוצאת חן בעיניו, ממנה ועדה אחרת. מיד כשמבחין שיש מישהו המסכים לדעתו, כמו במקרה הזה נחמן מנדל, הוא מעביר את כל הטיפול אליו, בלעדית. העניין מתחיל להסתבך והטיפול עובר אלי ותוך זמן קצר חוזר שוב למנדל. עד היום, כיו"ר מחלקת הכדורגל, אינני יודע מה סוכם ואיך סוכם לגבי רבינזון. אם הדברים היו תלויים בי הייתי משאיר את רבינזון לאחר ששוחררו כל־כך הרבה שחקנים".

אדוני השופט

"ספק רב בליבי אם מבחינה משפטית, מעמדו של יו"ר האגודה והחלטות ההנהלה שלו, הם בנות תוקף. אגודה חייבת לפעול ע"פ תקנון וחייבת להיות רשומה. מכבי פ"ת לא רשומה בכלל כאגודה, אלא רק מחלקת הכדורגל שלה רשומה כאגודה עותומאנית. מחלקת הכדורגל במכבי פ"ת, מבחינה משפטית, היא אוטונומית ואין לה קשר, בכלל, ליו"ר האגודה והנהלת הכובות שלו. אני בטוח שאם היו עולים בפני בית המשפט חלוקת הכספים, תהליכי הביקורת ועוד כל מיני החלטות שונות ומשונות שמתקבלות שם – הוא לא היה משאיר למערכת הניהולית אבן על אבן".

תגובת היו"ר הקודם, דני גולן

"כואב לי לומר זאת, אך לינצר צודק בכל מילה. יותר מזה, לדעתי הוא אפילו היה עדין בתיאוריו למה שמתרחש באגודה הזאת. אני זוכר, כשהתפטרתי מתפקידי, לאחר שהתברר לי מהי המגמה של נדל. לינצר קיבל את התפקיד במקומי. חובות ענקיים רבצו באותו זמן על הקבוצה. לינצר השיג כסף בהתחייבויות אישיות, חתם חוזים, דאג למאמן ועשה הכל שהקבוצה תתחיל לעבוד בראש שקט.

"נדל, שחזר מחו"ל, לא מסוגל היה לשאת שמישהו אחר יעשה סדר באגודה והחל לזרוע ארס: השמיץ, קילל, ביקש לפרק חוזים ולא העביר כסף. הנהלת הבובות שלו, החרישה. נתנה לו להעביר כל החלטה שינס, פחדה מהדיקטטורה שלו. לא אשכח איך לפני אחת הישיבות הגורליות, פנה נדל לאחד מחברי ההנהלה, איש־ביטוח במקצועו, ואמר: 'עברתי על התיקים וקיבלתי את ההצעה, מתי אפשר לחתום?' כך סתם לו נדל את הפה ע"י הטבה קטנה. בשאר חברי ההנהלה לא התחשב, לא מסר דו"ח ולא התייעץ בענייני כספים. כל ההחלטות נתקבלו על דעתו לבד. בכל הזדמנות ובכל ישיבה היה אומר: 'אני לא שואל אף אחד מכם ולא מתחשב בדעתכם'. כשביקשתי, כחבר הנהלה, לדעת מדוע שוחרר רבינזון אמר נדל: 'זה לא עניינך'.

"חוסר הקשר בין חברי ההנהלה של נדל זועק לשמיים. אנשים משמיצים אחד את השני מאחורי הגב בכל הזדמנות. פעם אמר נדל על מנדל, כי הוא מפריע למהלך התקין של האגודה ותוך תקופה קצרה מינה אותו ליו"ר מחלקת הכדורגל.

"השכם וערב נדל מדבר על המצב הכלכלי ששיפר. שקרים. לא כסף, לא משקיעים ולא רעיונות חדשים. כשהצעתי לשחק עם מכבי ת"א, הורידו את הצעתי. בבדיקה שערכתי מתברר, שיכלנו להרוויח 150 אלף ש"ח במקום 60 אלף ש"ח, שהירוויחנו מהמשחקים בפ"ת.

"אגודה נורמאלית צריכה לפעול ע"פ מדיניות. במכבי פ"ת אף פעם לא התקיימה ישיבה רצינית. בתחילת השנה, לא נקבעו תוכניות רכש, לא סגל קבוצה, לא מדיניות שיחרורים. תקופה ארוכה לא סגרו – למשל עם יעקב אזזבל – והתנהגו כלפיו בזלזול.

"כואב לי על מכבי פ"ת. אגודה שיכלה לפרוח, סובלת מהרס עצמי של אנשים חורשי מזימות ורודפי אינטרסים. איש כגדי נדל אסור שידרוך שם יום אחד, כי כל רקה הופכת למאורה מרי".

ארז קופמן

אריה זייף, יו"ר מועצת ההימורים ומי שהיה לא מזמן יו"ר מכבי פ"ת, לא אהב, וודאי, את מה שצעקו לעברו בצהרי יום שישי, כשישב ביציע הכבוד בפ"ת וראה את מכבי המקומית נכנעת 2–0 לשמשון. "תוציא את מכבי מטופס הטוטו", צעקו אוהדים לעברו. גם לעבר גד נרל, יו"ר האגודה כיום, נשמעו הערות מאוהדי פ"ת. הם כבר לא ראויים לציטוט. הוא עזב את היציע לאחר השער הראשון של שמשון.

עוד במוצאי שבת הגיעה משלחת של הנהלת הקבוצה לביתו של המאמן האנגלי ג'ק מנסל והודיעה לו על פיטוריו. לאחר שנים רבות שבהן לא פיטרה מכבי פ"ת מאמן, הגיע משחק הבית מול שמשון וההחלטה לגבי מנסל נפלה במהירות שיא. צבי רוזן, מי שוודאי יודע באיזו קבוצה עסקינן, לקח את מושכות האימון וכבר העביר את האימון, ביום ראשון.

אולי פתח לתקווה

לצבי רוזן יתנו אמנם עוד כמה שבתות של חסד, אבל אחר־כך ידרשו ממנו בפ"ת תוצאות על הדשא ■ לא המיקום בטבלה (13, 8 נקודות) הוא שהכריע את הכף במוצ"ש וחרץ לשבט את גורלו של המאמן האנגלי ג'ק מנסל, אלא הצורה שבה שיחקה מכבי פ"ת ■ ניתוח מקצועי למה שהתרחש בקבוצה הלאומית הראשונה שהדיחה מאמן, העונה

מאמן מפוטר ג'ק מנסל. החבל על הצואר נכרך במהירות שיא

מוזעק כדי להושיע צבי רוזן. השחקנים נעלו נעלי ברזל..

לא מיקום הקבוצה (13, 8 נקודות) הכריע את כף המאזניים לחובת מנסל. היתה זו הצורה שבה שיחקה פ"ת ביום שישי. זה לא היה כדורגל המתאים לליגה הלאומית. שום דבר חיובי לא ראינו מהקבוצה במשחק הזה, לבד מלחימה של אנשי העורף. למשחק סטאטי ושבלוני כמו שראיתי אצל מכבי מול שמשון, קשה כבר לתת תירוצים. כך אין לקבוצה אף קצה חוט של הצלה מפני ירידה לליגה הארצית.

הנתק בין החוליה העורפית לקישור וההתקפה במכבי, עורר רחמים ממש. חוליית מרכז השדה הצעירה (שעשוע, רן בן־שמעון וירוחם) לא ידעה מה לעשות עם הכדור. גם אלישע לוי הוותיק לא סייע להם בבילבולם המוחלט ולמכבי לא היה איש שיאחז כדור במרכז. רפי כהן וטל בניה הלכו פשוט לאיבוד.

בעיה של קשרים טכניים מילא, אבל מפה עד לנעלי הברזל שנעלו שחקני הקבוצה מול שמשון, הדרך באמת ארוכה. כמה פעמים ראינו את אילן ז'אן ותמיר דניאל אובדי עיצות, כשלא היה להם למי למסור כדור קרוב פשוט? זה היה חסר תועלת להתחיל למנות את הסיטואציות המביכות הללו.

והבעיה במצבים הסטאטים החווירה לעומת חוסר הקומוניקציה בין השחקנים בעת תקיפה. מוסרים רק למי שלירך, ללא כל יצירתיות ומחשבה. גם בלמי שמשון השתתפו בחגיגה של לכידת הכדור משחקן זנוח של פ"ת. התוצאה: הוא בעט אותו על הגופות המסתערים לכוונו.

לרגליים הלא נכונות

מגיני פ"ת לא תרמו כלל לפיתוח המשחק באגפיהם ולשיחרור הקשרים מהלחץ ומהמצבים המביכים הללו. גם ירון אריב, בלם חרכש, לא הרגיע ומסירותיו הגיעו כמעט תמיד לרגלים הלא נכונות. מיכה צופין הצעיר, הנצב כשומרו של אדרי ועורר לעיתים חששות בשל כוכרו וסירבולו כשהאיש שלו החל לכדרר.

כח הפריצה וההתלהבות של יעקב אז'ובל המוענש (ביציע) חסרו למכבי. בינתיים פורסם שקיבל חנינה בעקבות האירועים בקבוצה (כצפוי). עוד פורסם, שייעשה מאמץ גדול להחזיר את איל בגלייכטר מהליגה השניה בבלגיה, כדי שמשחק הקבוצה יחל ללבוש צורה ובגדים של ליגה לאומית. הסיכויים לכך לא נראים גדולים.

ובינתיים יש לצבי רוזן את מה שהיה לקודמו המפוטר: הוא ייאלץ לערוך בקבוצה חריש עמוק ומכאיב ולשנות שם את צורת המשחק וגם את אופי השחקנים. יצחק בלחסן, שנכנס במשחק כמחליף, הותיר תחילה רושם חיובי ונראה היה כמי שיאחז סוף סוף בכדור וינסה בפריצות לעשות משהו – אבל גם הוא החל לאבד את הראש, כשלא זכה לשיתוף פעולה, והחל להיפטר בנגיעה אחת מכל כדור שהיה לו איזשהו סיכוי לסיכון שמשון.

כמה קל היה לשמשון למחוק את העוקץ והסיכון מהתקפת מכבי. פשוט: טגרו את רפי כהן האריש ושלחו את יגאל הילל, לכוונו של רן בן־שמעון היצירתי, בכל פעם שעלה קצת למעלה מדי, וזהו. פשוט, לא?!

רן, הקשר היחיד שיש לו את האומץ לעשות משהו חריג, לא הלך ליד הכדורים ולא לקח אחריות כמצופה ממנו. הוא העדיף לחכות למסירה קרימה מדי, שם נכנע לעריפות גופנית של הלל והוחלף במחצית. גם אלישע לוי, חטא לתפקיד שורף המגרש והמכוון של פ"ת, כשנע קרימה מדי ולא ניסה לארגן את העניינים מאחור. צביקה יהיה חייב לשנות אצלם את העניין הזה.

הבהלה הגדולה

למכבי לא היה שום עומק במשחק הזה. טל בניה, קיצוני שמאלי "טבעי", לא הגביה אף כדור מאגפו לרחבה. לא נתנו לו את האופציות לכך, והוא נאלץ לשחק יותר מאחור ולהשתתף בבהלה הגדולה של "איך לעצור את שמשון". מי בקבוצתו חשב בכלל במשחק הזה איך מנצחים אותה?!

האיטיות, שהיא אסון לכל קבוצה בכדורגל המודרני, וחוסר היכולת לצאת להתקפה מתפרצת מתוכננת תוביל את פ"ת רק למקום אחד. אפילו שוער מצויין כעופר פביאן, לא יעזור לה ברוח לליגה השניה. אלא אם, וזה המבחן של רוזן, ייעשה שם במכבי שינוי קיצוני. לא רק הלם לקבוצה, כפי שטוענת כל הנהלה מפטרת מאמן בישראל.

אוהדי מכבי פ"ת יתנו לה ולרוזן עוד כמה שבתות של חסד. אבל אח"כ ירצו תוצאות על הדשא. כי לא יתכן, כך יחשוב כל יושב יציע בפ"ת שרוזן החליט לעזוב את השקט והפסטורליות של הבית והעסקים, לטובת מכבי – אם לא היה חושב שיש לה עוד פתח של תקוה. ■

שיאים של אומץ

טריאתלון – השגעון החדש ש"תפס" את ארה"ב ואירופה – הגיע גם לישראל ■ אילת אירחה בשבת את האליפות הבין־לאומית הראשונה ■ כ־150 מתחרים, ביניהם אורחים מ־11 מדינות. יש גם מקצוענים ■ אמריקני בן 23 נטל את הבכורה

המנצח קני גלא, על אופניו האוירודינמיים

אלופת אירופה, שרה קופ. 60 טריאתלונים

כתב "שבועספורט"

סמדר צור מתל־אביב לא התכוונה לנצח, בטריאתלון הבין־לאומי הראשון שנערך בישראל. גם לא היתה מסוגלת לכך – אבל כשעלתה בשבת, על הבימה בטקס חלוקת הפרסים שהתקיים על שפת בריכת מלון ספורט באילת, זיכוה מאות הנוכחים בתשואות סוערות, הרמות ביותר בהן נתכבדו המנצחים.

כי סמדר צור, גרפיקאית ספרי ילדים בת 26, סימלה יותר מכל את מהותו של הספורט הזה: הפגנת אומץ לב מהדרג הגבוה ביותר, נחישות החלטה, דבקות במטרה והתגברות על מיכשולים.

סמדר החייכנית היא קטועת רגל שמאל באזור הירך והיתה זו הפעם הראשונה שהשתתפה בתחרות ממין זה. היא יותר בשחיה ובכדורסל־נכים והשתתפה פעם במרתון ת"א. את רגלה איבדה בתאונה בכנרת, לפני עשר שנים. "כן, סירת מירוץ", היא מספרת. עד אז היתה כדורסלנית בהפועל מעגן מיכאל.

בטריאתלון – קרב שלושה שכלל משחה 1.5 ק"מ מהלאגונה באילת לים הפתוח וחזרה, רכיבה על אופניים ל־40 ק"מ בכביש הערבה וריצת 10 ק"מ כמעט עד גבול מצרים ובטיילת – דורגה סמדר במקום ה־128 מ־148 המתחרים, 42 מהם היו אורחים מ־11 מדינות, 12 נשים. בשחיה סיימה 25 ובאופניים (מיוחדים לנכים שניסתה בתחרות, והתאכזבה מהם...) הגיעה במקום ה־124. בריצה, מובן מאליו, לא השתתפה.

סמדר צור. תשואות סוערות

הטריאתלון, אומרים מומחים, עשוי להיות בשנים הבאות אחד מענפי הספורט האישיים המובילים בעולם. הוא כובש לבבות בהתמדה. בארה"ב רשומים כיום כ־1.5 מיליון (!) ספורטאי טריאתלון. באירופה יותר ממאה אלף, כ־22 מדינות, ביניהן צ'כיה ופולין. בריה"מ מתעניינת. התחרות החשובה ביותר באירופה היא בברלין עם 1400 משתתפים. בשיקאגו היו 4000. בבלגיה יוצא לאור מגזין צבעוני בארבע שפות שעיסוקו לספורט זה בלבד ולאילת הוא שלח צוות מיוחד לסקר את האירוע הססגוני. יש גם איגוד בין־לאומי, שקיים לפני כשבועיים, באמסטרדם, את קונגרס היסוד שלו. הנשיא האירופי, הבלגי ג'ף קונינגס, כדורסלן לשעבר, בא לישראל ושיבח את ארגון התחרות. "עד יולי 88', ישראל במעמד של חברה לניסיון באיגודנו. אח"כ, עשויה התחרות באילת להיכלל בלוח האירופי. אולי אף תשמש מבחן ל־IRONMAN, התחרות החשובה ביותר בעולם, הנערכת בהוואי", אמר.

מדי שנה מגיעים למארגני הטריאתלון בהוואי יותר מ־3000 בקשות הרשמה. יש מקום רק ל־1000. הפרס הראשון: 15 אלף דולאר. התחרות שם היא ל־4 ק"מ בים, 140 ק"מ באופניים ו־42.5 ק"מ בריצה (מרתון). התחרות בישראל היתה בבחינת "רבע טריאתלון".

המנצח באילת היה קני גלא, מקצוען דק גזרה בן 23 מפנסילבניה, ארה"ב, חמישי ב־IRONMAN בהוואי, ותמישי בארה"ב. ממוצא אירי־וולשי־הולנדי, נטל באילת 4000 דולאר. בהוואי קיבל 5000. היה בעל הזמן הטוב ביותר בקטע האופניים. מקיים לפחות 20 טריאתלונים בשנה ו"מזה אפשר להתפרנס לא רע".

מנצחת הנשים, מקצוענית גם היא, שרה קופ, 23 מדרום אנגליה, אלופת אירופה, השתתפה עד כה בכ־60 טריאתלונים.

המקצוענים שבחבורה זינקו למי ים סוף הקרירים בחליפות צלילה הדוקות. קני גלא, סיים חמישי את הקטע הזה ב־20:11 דקות. כשעלה ליבשה מיהר לפשוט בגדיו ונשאר יחף בבגד קל, נטל קסדה ועלה על אופניו האוירודינמיים. כאן נתגלה עיקר כוחו והוא הדביק את פיגורו וסיים ראשון אחרי 1:02.02 שעות. שוב התליף בגדים בזריזות, נטל משקפי־שמש ויצא לריצה. בסיכום הגיע ראשון בזמן המצטבר 1:57.15 שעות, כשלוש דקות לפני המערב גרמני וולפגאנג דיטריך, הראשון בשחיה.

מיכה כגן, 25 וחצי משמיר, אחיה של השחיינית נאוה כגן (שיאנית חזה בשנות ה־70'), דורג תשיעי והיה הישראלי הראשון. "החלק החשוב בתחרות הוא הקטע של האופניים. 60 אחוז ממנה", הבהיר. לפיכך התאמן באחרונה בהדרכת עקיבא רוניק, מאמן האופניים של ישראל. בשחיה עסק מילדות וגם רץ למרחקים ארוכים.

בין הספורטאים הידועים שהיו שם, ראינו את השחיין זוהר גלילי מגבעת חיים, לשעבר שיאן ואלוף ישראל במרחקים ארוכים. הוא דורג 26, בזמן של 2:34.27 שעות. בשחיה בלבד היה שביעי. כן היתה טובה פינקלינבךמן, שנחשבה בעבר כיורשת לאסתר רוט (11.7 שניות ב־100). כיום, בגיל 28, היא מתגוררת במצפה צורית שבגליל, מאד מיוחרת. דורגה 95 בסיכום הכללי, ששית בין הנשים.

חצי שנה עמלו באילת בהכנות לתחרות – מתנדבים רבים, אנשי האיגוד הישראלי לטריאתלון (חבריו בעיקר קיבוצניקים מצפון הארץ וראשם עוזי רן מעין דור, בשנת שירות באדמית), העיריה, גורמי התיירות במקום, רשת מלונות ישרוטל, החברות בארג'ט, האר ונייק. כולם היטו שכם להצלחת האירוע הססגוני. אפילו להקת מעודדים וליצנים מאופרים היתה שם ועשתה שמח ומסיימי התחרות נתקבלו בגמר לצלילי המוסיקה הנפלאה מהסרט "מרכבות האש". הם היו ראויים לזה. ■

כדורסל +

משה לרר

נצחון גדול ביום עצוב

ביום עוד סערו הרוחות באצבע הגליל. ניסו אמנם לחזור לשיגרת חיים – אבל זה בקושי הלך. קשה לחזור אחרי שמביאים שישה בנים יקרים, נפגעי הפיגוע החבלני בגליל, לקבורה. עתונאי רשות השידור הודיעו על שובם לעבודה ולסיומו של יום נראה לי המשחק ביד־אליהו, בין מכבי ת"א לברצלונה, כפארסה אחת גדולה.

שאלתי אם תהיה דקת דומייה לזכר הנופלים. אך ספק אם זה היה המקום המתאים. לא ביד־אליהו. הקהל התובעני, שקנה שעה קלה לפני המשחק את הכרטיס האחרון, היה חסר סבלנות. עוד חסר היה שמישהו בקהל יצעק בעת דקת הדומייה "קדימה מכבי" או "יאללה מכבי". וכבר היו דברים מעולם. ולכן – טוב אולי שלא היתה דקת דומייה. את הכאב נשאנו בלב. ואני משוכנע שרבים נשאו אותו.

אך החיים נמשכים. וטוב שהם נמשכים. אחרת מי יודע לאן היינו מגיעים. יותר נכון – לא מגיעים. ואולי האל הטוב בכל זאת שומר עלינו. ואולי היה זה רק נס שאותו פיגוע חבלני לא נסתיים באסון כבד פי כמה. ואולי ואולי ואולי.

האמת היא שקצת קשה היה לי להתרכז במשחק. עשיתי, כמיטב יכולתי, להשתחרר לשעה קלה מן הזוועה. אני לא בטוח שהצלחתי. לקראת סיום, חיכיתי לנס. הספרדים מובילים בחמש נקודות, כשעוד נותרו פחות משתי דקות לסיום. האם יתרחש?

כולנו יודעים שהתרחש. ובעל הנס הוא מיכאל משה ברקוביץ', הידוע יותר כמיקי. בקור רוח השחיל פנימה כדור ועוד כדור והתוצאה על הלוח החשמלי, 108–107, נותרה עוד זמן רב אחרי שהחבורה העליזה ירדה לחדר ההלבשה והאוהדים ביציעים מסרבים להיפרד מן הקונצרט הראשון של העונה, אחד מסידרה צפוייה של שבעה.

ברצלונה מזכירה לי את מלחמת יום הכיפורים. היינו שם אז, ב־1973, כאשר פרצה המלחמה. שיחקנו כדורסל, כאשר ראשוני הטנקים המצרים חצו את התעלה. אמרו לנו לא רק לשחק. רצו שכל עם ישראל יראה את המשחקים האחרונים של "אליפות יום הכיפורים", כפי שתיזכר אצל רבים מאיתנו. הטלוויזיה העבירה בשידור חי את משחק הגמר מספרד, כאשר כאן כבר ספרו את הנופלים הראשונים.

ללא שום השוואה למה שאירע באצבע הגליל בשבוע שעבר. אבל ברצלונה היא ברצלונה, ובשום פנים ואופן לא יכולתי להשתחרר מן המיקריות, הגם שחלפו יותר מ־14 שנים מאז היום המר והנמהר ההוא באוקטובר 73'.

גם אז שיחקנו בברצלונה עד לרגע האחרון, כך גם בשבוע שעבר. בלי קווין מגי הפצוע, לא נראתה מכבי בתמונת המשחק בדקות הפתיחה. אבל אולי העדרו, גרם לכל שחקן להשקיע באחוזים ניכרים מעל יכולתו האמיתית.

לקאן בארלו לא היתה ברירה. הוא היה חייב להיות האיש. רואים עליו שמקצוען הבחור ויתכן שטרסר מילאנו מצטערת עתה על שנטש אותה לטובת מכבי. בדו־קרב שלוש הנקודות שהתנהל באולם בין סביליו, אפי, דורון ומיקי, יצאו הספרדים מנצחים. סביליו 7 מ־7; אפי 5 מ־7; דורון 6 מ־11 ומיקי 2 מ־2. אבל ה־8 של דורון ומיקי היו יעילים יותר מהתריסר של הספרדים. וגם אם זה לא בא לידי ביטוי כל כך במגרש – התוצאה הסופית הורתה על כך.

לפני המשחק, כאשר בישר לי ד"ר צבי רול, איש העולם הגדול של מכבי, כי "לפני כמה דקות נמכר הכרטיס האחרון", הבנתי לליבו. שבוע קשה מאוד עבר על מכבי. תחילתו, כזכור, בהפסד להפועל ב"דרבי" הגביע. אבל מי שמכיר את מכבי, יודע שאסור להעמיד קבוצה זו פעמיים עם הפנים אל הקיר. היא לא נכנעת בקלות.

אחר־כך, אני מתאר לעצמי, באה המכה השניה, כאשר קווין מגי עלה במדרגות המוליכות מחדר ההלבשה למגרש, צולע ומדדה על רגלו.

ראיתי באותו רגע את פניו של שמלוק מחרובסקי, מנהל הקבוצה הוותיק, שעוב לשעה קשה את בית אחותו, שם הוא מחלים אחרי ניתוח, ובא לאולם, מסוכן על גופו שלא ייפגע כתוצאה מדחיפה מקרית או מטפיחת "אהלן". ליתר בטחון היה במקום רופא, אם וכאשר יזדקק לו שמלוק.

הנצחון הגדול הזה של מכבי בתחילת הדרך בבית הגמר, בא גם אחרי שהפועל תל־אביב פירסמה מודעת תודה וברכה לכל הגורמים, שסייעו באירגון ה"דרבי" באוסישקין, ובסיום אותה ברכה הופנו איחולי הצלחה למכבי ת"א בגביע אירופה. רצו אנשי הפועל לומר – וזכותם המלאה היא – "את גביע המדינה השאירו לנו; מצידנו אתם יכולים לזכות בגביע אירופה".

אבל כולנו יודעים שהדרך לגביע אירופה, או לפחות לשלב חצי הגמר, שבעונה הנוכחית יתקיים במתכונת שונה (ארבע הקבוצות הראשונות יתמודדו בחצי גמר במדינה שנקבעה לכך, בלגיה, ושתי המנצחות ייפגשו בגמר) עוד ארוכה־ארוכה ויתכן שהיא גם מלאת הפתעות, כפי שהוכיחו משחקי המחזור הראשון.

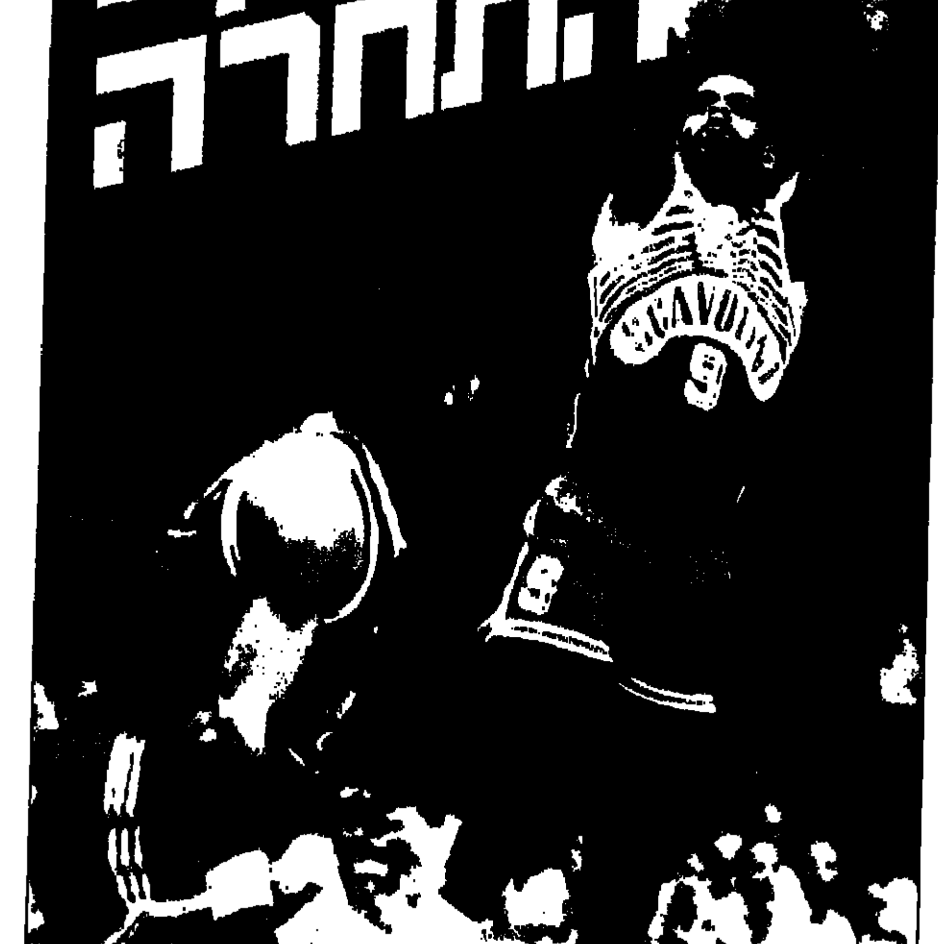
מכבי עשתה את הצעד הראשון, המוצלח, ביום שלא היה בו מצב רוח לדברים אחרים בעקבות האסון באצבע הגליל.

אבל אם בכל זאת הצליחו שבעה־שמונה שחקנים להחדיר מעט שמחה בלב בסיומו של היום הנוגה – אין זאת אלא שעם מוזר אנחנו, שעצב ושמחה מהולים אצלו ומאפיינים אותו.

אז לחיי העם הזה וכמה טוב שהוא כזה.

קני, איך עשינו את זה?! מיקי (משמאל) וקארלו צוהלים אחר הנצחון הדרמאטי על ברצלונה. אבל המשחק לווה בתחושה מוזרה, בגלל היום ההוא... (צילם: עדי אבישי)

רוקם התחרה

באלארד במדי פזארו. שם המשחק שלו – הגנה

גרג באלארד, כוכב הנ.ב.א. של סקאווליני פזארו, אמש מול הגליל העליון ■ השיא – בבולטס, ב־78', עונת האליפות ■ תמונה ליד הכותל, בביקור בישראל ■ איך הגיע לאיטליה ומדוע? ■ איזה תחביב מיוחד יש לו

לפני שש שנים, כשהיה בשיאו, כינוהו "הסחורה הכי ערכית של ה'בולטס'": אחד הסמול־פורוואררדים היציבים ביותר בליגה הקשה שבעולם.

"יש לו הכל והוא עושה הכל – היטב", נאמר עליו במדריך השנתי של הנ.ב.א. "קולע היטב מבחוץ; יש לו ריבאונד מעולה, מסירה מדוייקת והוא שחקן ההגנה הטוב ביותר של קבוצתו". בנ.ב.א., כידוע, ההגנה זה שם המשחק, בדרך כלל.

אמש, בפזארו שעל חוף הים האדריאטי – מקום המתגאה בעובדה ששם נולד המלחין הגאוני ג'יאקינו רוסיני ("הספר מסביליה") לפני 195 שנה – פגשו אותו נדב הנפלד וחבריו מהגליל, במשחקם הראשון ברבע גמר גביע אירופה למחזיקות גביע.

הגיחה המהממת לת"א

גרג באלארד. "יתכן שלעולם לא נוכל להעריך כהלכה איזה שחקן מעולה הוא באמת", כתב עליו העתונאי האמריקני זאנדר הולנדר, במדריך השנתי לקראת העונה הקודמת. אז נחת לשנה אחת בגולדן סטייט, אחרי שמונה עונות בבולטס. עונת השיא היתה 1978, כשהבולטס של המיליונר היהודי אייב פולין, זכתה באליפות וכל אחד משחקניה ענד על אצבעו את הטבעת המסורתית.

באותו קייץ בא באלארד לישראל. ה"בולטס" ערכו גיחה למשחק עם מכבי ת"א, אלופת אירופה (77'). לבש כאן את הגופיה מס. 42 ואם כי במשחק בו ניצחה מכבי 98–97 (54־45 !), עם ווס אנסלד, מיץ' קופצ'אק ואלווין הייס, קלע רק 2 נקודות, בכל זאת השאיר רישומו בתחומים אחרים. באלארד היה המום משהו מהביקור בארץ הקודש ששודר בלויין לארה"ב. תמונתו, מהורהר מול אבני הכותל המערבי, הופיעה בגדולים שבעתונים האמריקניים. בוב סלייטר, כתב "וואשינגטון סטאר" שליווה את הבולטס, אמר בסיום המשחק: "בוואשינגטון לא יאמינו לי... יחשבו שהדיווח שלי על הפסד אלופת הנ.ב.א. בישראל איננו אלא מתיחה". תחנת רדיו וואשינגטונית, שהידיעה על המשחק הופיעה בראש מהדורת החדשות שלה, כמו ברשתות הטלוויזיה החמומות, שידרה פרשנות: "עתה יכולים הכרוסלנים מישראל הקטנה להרים ראשם פעמיים בגאווה, לאחר שניצחו את הרוסים (וירטון – א.ר.) ועתה גם את אלופת ארה"ב".

היו אלו, ימי קמפ־דייוויד ותוכב ספורט אמריקני אחד שנרהם מהידיעות שהגיעו אותו ערב (7 בספטמבר) מת"א, אמר: "מצידי הם יכולים עכשיו להפסיק את השיחות הללו... בת"א הרחוקה, היתה רעידת אדמה".

באלארד וחבריו שקצת זילזלו במכבי, שבאו לנפוש ולהשתעשע בסיום הקייץ ולפני ההכנות לליגה, ניתקלו אותו אז במיקי ברקוביץ' (26 נקודות), אולסי פרי (17), ג'ימבו בואטרייט (16), פול מקרקאקן, במבחן כניסה (14), מוטי ארואסטי (8), שוקי שוורץ ולו סילבר (6 כ"א), אריק מנקין (4) וחנן קרן (1).

באלארד שנולד בלוס אנג'לס ב־29 בינואר 55' (2.01 מטר; 98 ק"ג), נבחר פעמיים לאול־אמריקן בליגת הקולג'ים פאסיפיק־8. לבולטס הוא גוייס ב־77', כבחירה הביעית בסיבוב הראשון כדראפט.

התקדמותו היתה מתמרת – מממוצע של 4.9 נקודות למשחק בעונה הראשונה, עלה עד לשיא של 18.8 ב–82'. בסך הכל היה הממוצע שלו בנ.ב.א. 15.9 נקודות, 10 ריבאונדים, 77.8 אחוז בעונשין, 51% מהשדה, 827 חטיפות, 1625 אסיסטים ו־241 "גגות". לא מהיר, אולי, אבל יעיל מאד בהגנה. בזה עיקר כשרונו. כרטיס ביקור לא רע.

יש לו ב.א. בעבודה סוציאלית. שכרו בעונתו האחרונה בנ.ב.א., בגולדן סטייט – היה 521 אלף דולאר. אלא שלא מצא מקומו בקבוצה שרעבה להשגים ולכשרונות כדי שיצילוה ממצבה העגום באורח כרוני – והעדיף לקראת יום הולדתו ה־33 לשחק באירופה. פזארו קלטה אותו בשתי ידיים – בלי ספק עיסקה מעולה, במיוחד כשלידו גם "אצא" פטרוביץ', אחיו של דראזן הגדול מציבונה (שבשנה הבאה יהיה בריאל מדריד).

העונה האחרונה בבולטס היתה מתסכלת, מבחינתו, כי תפוקתו היתה נמוכה מרי לטעמו: רק 13.1 נקודות בממוצע. למעשה היה קורבן לתוכנית שינויים גדולה ומזועזת שיועדה להצערה וחידוש. במסגרתה הובא מוזס מאלון והשנה ברני קינג. בוואשינגטון ידעו היטב שזה ניתוח כואב וגרג השקט, נעים ההליכות, טיפוס של מנהיג שגם וותיקים יותר, היו מוכנים לשמוע לפקודותיו, עזב שלא בצדק. פזארו הרויחה.

יש לבאלארד מיגוון של עיסוקי־פנאי ותחביבים, ביניהם גם רקמה בתחרה. עיסוק קצת מוזר לגבר שרירי. שלוש עונות (מ־79' עד 81'), לא החמיץ משחק, בכל הקריירה שלו בנ.ב.א., נעדר מ־13 משחקים. מאזן מרשים ביותר. המומחים אהבו לציין את העובדה שהוא שחקן חזק מאד, עם יסודות מעולים, שחבריו בחרו בו לשמש רוכרם ונציגם. מאמנו בבולטס, דיק מוטה, נהג למסור בידיו את משימת הקליעה האחרונה, במצבים דחוקים. היה לו על מי לסמוך. ■

מארק סימפסון, עתה מלך הסלים של הליגה הלאומית בכדורסל – תואר "מסורתי" כמעט בשנים האחרונות של שחקן חיזוק

מבית"ר ת"א – ואשתו היפה קלי, מנהלים חיי נודדים בעקבות הכדורסל ■ היה כבר בסאלוניקי ובקאן שבצרפת. חולם לחזור

ולנסות את הנ.ב.א. ■ איך הגיע לבית"ר ומדוע הוא זקוק אליה? ■ האשה שלצידו ■ אהבה גדולה – ליופי ולכדור

מאת מרדכי רוזנבלום

מארק סימפסון, "לא רלף סימפסון מ'תאומי המגדל' של יוסטון", הוא מחייך. מארק של בית"ר ת"א. נכון לעכשיו "מלך הסלים" של הליגה הלאומית בכדורסל. בן 26, גובה 202 סנטימטרים. קלע בחסד. רק בשבוע שעבר הפציץ את אצבע הגליל: באולם ציפורי שבכפר גלעדי, אולמה הביתי המובהק של הפועל גליל עליון, הוא קלע 41 נקודות (!), שהממו את הצפוניים וחוללו את אחת מהפתעות הליגה. כיוון שהמשחק היה בלילה שבו היכה מיקי ברקוביץ את ברצלונה ביד־אליהו, נדחק ההישג הבית"ירי הזה מעט לשוליים. השיא האישי של מארק עומד על 45 נקודות והוא השיגו כבר פעמיים– פעם בקאן שבחבל נורמנדי בצפונה של צרפת ופעם כאן, במדי בית"ר ת"א.

קלי סימפסון, אשתו בת ה־24. יפה אמיתית. אוהדת אישית צמודה שלו. שלוש שנים יחד.

הכל החל, הם מספרים בהנאה, בפגישה עיוורת. "חברים משותפים הפגישו בינינו ונולדה אהבה גדולה". את מה שהוא מצניע או מתבייש לומר, היא משלימה. "כאשר מארק שיחק בקולג' קוטובה, היתה לו קבוצה מצויינת והוא היה הכוכב. כולם הכירו את מארק סימפסון. היום זה קצת שונה. כמו בקאן, כך גם בבית"ר ת"א. לא שבית"ר כל־כך רעה, אבל זה לא נעים להפסיד, במיוחד למי שרגיל לנצח", היא אומרת.

המלצה מיוסטון

לבית"ר ת"א יש כבר נסיון עם כדורסלנים זרים שהפכו לשם דבר בליגה: דרל רובינזון, או רון דייויס מן העונה שעברה. היום מארק הוא הלהיט. מילא, בית"ר רוצה את הטוב ביותר, אבל מה בקשר לכדורסלן שרגיל לנצח? האם הוא לא בודק לפני שהוא חותם?

סימפסון: "כמובן שבדקתי ושאלתי על בית"ר ת"א. יש לי חברים המשחקים באירופה ולפני כל קבוצה אליה הלכתי, שאלתי וחקרתי. בישראל התקשרתי אל רולנד יוסטון מהפועל חיפה והוא אמר לי כי בית"ר קבוצה נחמדה ומה שחשוב, אין בה בעיות של תשלומים. זה חשוב. אמנם אני מאוכזב מההפסדים הלא מחוייבי המציאות, אך אני בהחלט שבע רצון מהקבוצה".

האשה היפה שלצידו, ממהרת להוסיף: "הכדורסל חשוב מאד למארק..." היא רצתה להוסיף עוד וכו'מה, אבל הפעם הבעל לקח את המיקרופון: "כן, אני יודע מה את רוצה להגיד כעת. לפעמים אני באמת אומר מהר כן, להצעה לשחק כדורסל. באיזשהו מקום אני חסר בטחון וחושש להישאר ללא כדורסל. אני לא רודף בצע ולכן קל יותר לסכם עימי על חוזה".

כל שנה בארץ אחרת. כמו צוענים הם נודדים ממקום למקום, בעקבות הכדורסל. שנה ראשונה בפאוק סלוניקי שביוון. אחר־כך בצרפת (קאן) והעונה בת"א. "המשמעות של כדורסלן אמריקני המשחק באירופה היא אחת: חוסר יציבות. כל עונה לחפש קבוצה חדשה", אומרת קלי.

"למה לא חוזה לטווח־ארוך?" – שואל מארק וממהר להשיב: "קודם כל משום שהתחרות גדולה. יש כיום הרבה מאד שחקנים טובים, המסתובבים באירופה. היום אני למעשה בתקופת מבחן. אולי אחרי עונה או שתיים בקבוצה שתילמד להכיר את מעלותי, היא גם תירצה אותי לכמה עונות. בינתיים בלחץ גדול, עד שאני חותם על החוזה..."

"כן, מוסיפה קלי, בספטמבר האחרון הוא היה מיואש. חשב שלא ימצא קבוצה...".

מארק וקלי. אהבה ממבט ראשון. הוא רוצה להיות מאמן, היא – להשלים את לימודיה בביולוגיה ובפסיכולוגיה.

כרטיס ביקור

שם: מארק סימפסון
גיל: 26
גובה: 202 סנטימטרים
נולד: בנורת' וובסטר, אינדיאנה
...לג': קוטובה בנורת' קרוליינה
... בפאוק סלוניקי, קאן מצרפת והיום
...ר ת"א
...א בקולג': 29 נקודות בממוצע למשחק
4 ריבאונדים
...לוניקי: 18 נקודות בממוצע ו־8
...ונדים
...שיאי קליעה: 30 במשחק במחנה ההכנה של
...ור: 45 בקאן ובבית"ר ת"א

סטאטיסטיקאית פרטית

ניקח פסק זמן מהכדורסל וממארק. קלי מעניינת לא פחות – ולא רק בגלל עיניה הכחולות והחיוך המקסים שלה. זאת וגם משום שקלי, היא אשתו של כדורסלן מקצועני.

"אני אוהבת כדורסל. אני עצמי שיחקתי בקולג', וכל המשפחה שלי אוהדת ספורט"...

מארקו "היא נהדרת. מטפלת בי, מעודדת כאשר אני עצוב, או במשחק עצמו, אני שומע את קולה. מנהלת את הסטאטיסטיקה האישית שלי ואחרי המשחק גם מעבירה עלי ביקורת. זה חשוב, אני בער".

אני רוצה לשמוע יותר על קלי, אבל הנושא המרכזי שלה, כך מסתבר, הוא מארק. "אחת הנקודות הטובות ביותר של מארק ככדורסלן", היא מדגישה, "היא היכולת הרב־גוונית שלו במגרש. הוא לא רק קלעי מצוין, ממרחקים גדולים אם צריך, אלא גם ריבאונדר, הרואה היטב את המגרש ומסוגל למסור היטב ולהוציא כדור מהיר לפאסט־ברייק. תלוי גם במאמן. יש מאמנים המבקשים ממנו לזרוק כמה שיותר ומרחוק. אחרים, כמו בקאאן למשל, הורו לו לתכנן את המשחק, למסור, לעבור יותר על הריבאונד".

30 נקודות בדנוור

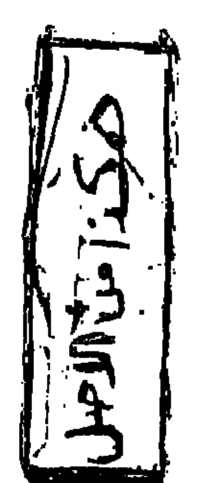
הוא חולם על הנ.ב.א. כמו רבים אחרים. הוא כבר נבחר פעם, בידי הדנוור נאגטס ואף יצא עימה לכמה משחקים. "המאמן, דאג מוי אמר לי כבר ביום הראשון במחנה ההכנה לליגה, מה בדיוק הוא רוצה ממני. השיטה שלו בהתקפה היא המהירות וכל השחקנים מעורבים בהתקפה. אני עשיתי בדיוק מה שנתבקשתי. בסיום המשחק ניגש אלי אחד הכתבים ואמר לי שקלעתי 30 נקודות. לא האמנתי לו, פשוט לא ידעתי שקלעתי כל־כך הרבה".

בשנה הבאה ינסה שוב להתקבל לנ.ב.א. למרות שהיה יכול לשחק בליגה החצי מקצוענית, אחרי שנפלט מדנוור, אבל העדיף לצבור ניסיון באירופה. "הליגה כאן מעניינת והקבוצה שאני משחק בה נחמדה מאד. אני מחבב את ההנהלה ולכן, כאשר רצו לחתום לשנה עם אופציה לשנה נוספת, הסכמתי".

ואחרי הכדורסל? – מארק רוצה להיות מאמן. הוא חושב שזו הדרך הטובה ביותר לשחקן כמוהו שאוהב את הכדורסל.

קלי רוצה בינתיים לסיים את לימודיה בפסיכולוגיה וביולוגיה. אם נודדים ממקום למקום, קשה להתקבל ללימודים. אם ישארו עונה נוספת בישראל, תוכל הגברת סימפסון לסיים את לימודיה. ■

סימפסון, הקלע מס. 1 של בית"ר ת"א. לא רק "צלף", אלא בעיקר שחקן רבגוני, בעל ראייה טובה של הנעשה במגרש. רעייתו היא היחצ"נית שלו. אולי גם ראוי לקרוא לה המומחית לשיווק שלו

לא מירוץ סוסים

סימס (4) ניגש לקבל את המסירה הראשונה מבארלו ומעביר את הכדור במהירות לאחד האגפים.

בארלו (15) נמצא בדרך כלל תחת הסל, מכניס את הכדור למגרש ויוצא אחרון לדרך.

ברקוביץ (9) מכניס ל"ראשון" כשהכדור באוויר, וטס ל"בלאטה" שלו בפינה הימנית.

קורנליוס (8) ממלא מקומו של מגי, מגיע כ"טריילר" ראשון לעמדת ציר באגף בו נמצא הכדור.

ג'מצ'י (12) שומר שחקן רחוק מהסל ויוצא להתקפה מתפרצת באגף השמאלי.

משסל[illegible] מעביר את הכדו[illegible] לברקוביץ ופונה [illegible] לחסום לטובת [illegible] מנסה להדני[illegible] שומרו, מקדמ[illegible] החסימה של קורנל[illegible]וס עמדה תחת ה[illegible]

מימי[illegible] ך הסופי של ה[illegible] מכבי ת"א. שלוש [illegible] ות הבסיסיות אליהן [illegible] השחקנים להגיע [illegible] נעמדת ציר בקו [illegible] קורנליוס משתח[illegible] החסימה לקליעה מרחק, באיזו [illegible] ושין (עמדה המיוחד [illegible] כלל למגי) וסימס [illegible] לחסום דרכו [illegible] ומשחרר את [illegible] קת שלוש נקודות.

מתפרצת

אריה מליניאק

ההתקפה המתפרצת של מכבי ת"א – מירגם לא מקרי

מכבי ת"א חורה לנשקה הישן: ההתקפה המתפרצת. השחקנים, המאמנים ובעיקר הקהל – נהנים. היריבים – מתות.

בעיני רבים התקפה מתפרצת נראית כמירוץ סוסים. לא כך הדבר. אנסה להכניס קצת סדר, בעזרת הצלם עדי אבישי, שהתמקם במרומי יד אליהו, במשחק עם ברצלונה והגרפיקאי שפי ויגן.

השילוב של מיקי ודורון, באותו הרכב, תלוי בקצב המשחק. במשחק מהיר, יש מספיק פרנסה לכולם. כשהקצב איטי, צריך לעבוד קשה יותר בשביל פחות זריקות, ממצבים קשים יותר.

מוטי ארואסטי וחן ליפין, היו שנים בידיעה שקיומם מותנה במהירות שישחררו את הכדור להתקפה מתפרצת והגיעו בנושא זה להתמחות גבוהה.

וילי סימס – שחקן מסוג שונה לחלוטין – גדל בלואיזיאנה ככוכב, והתרגל שישחקו בשבילו. מטבע הדברים, קשה לו להיפרד מהכדור. הדבר מסייע בהתקפה מסודרת ומעכב את המתפרצת. מנקודת מבט שונה, סימס גורם למכבי שתזדקק לו. איתו, הקצב מואט ובמשחק מסודר, עדיף להעזר בשירותיו.

ההגנה האיזורית שבה נוקטת מכבי באחרונה, מקלה מאוד את היציאה למתפרצת. כל שחקן ממוקם בהגנה בדיוק במסלול התנועה להתקפה. ברקוביץ – בימין, סימס – במרכז וג'מצ'י – בשמאל. שחרור הכדור פשוט יותר באיזורית מבאישית, כיוון שהריבאונדרים בארלו, מגי וקורנליוס יודעים היכן לחפש את סימס.

הספרדים שהספיקו לרדת להגנה, מתארגנים במרכז המגרש. סאן אפיפניו מצא כבר את מיקי בימין, השאר עסוקים ב"סירוב עבודה". לקליין, בצידי המגרש, ברור שההתקפה לא תסתיים בסל "קל" והוא מסמן תרגיל.

שני הגבוהים, בארלו וקורנליוס (החליף את מגי הפצוע), מגיעים בד"כ מאחור ולכן נקראים "טריילרים".

למתפרצת, ניתן לצאת מכל מצב שבו הכדור עובר לרשות ההגנה: חטיפה, הוצאת חוץ, ריבאונד, או במקרה זה – אחרי סל. בארלו מכניס את הכדור למגרש. קורנליוס מנסה "לברוח" מוקדם להתקפה, לפני הגבוהים הספרדים.

המעבר מהתקפה מתפרצת להתקפה מסודרת, הוא מהקשים בכדורסל. הרכב נמוך מאלץ את מכבי לסיים התקפת מעבר (Transition Offence) בזריקה ממרחק, לפני שההגנה מספיקה להסתדר.

בד"כ שחקנים שיורדים להגנה תחת לחץ של התקפה מתפרצת, מכסים את מי שמזדמן ואח"כ מחפשים את השחקן שהם מופקדים עליו. במקרים כאלה, נוצר בלבול בהגנה עקב אי־התאמות בין גבוהים ונמוכים. הגבוהים של היריב יורדים, בד"כ, מאוחר להגנה וזריקה מהירה מסייעת לקלוט את הכדור החוזר, לפני שההגנה מאורגנת. ■

ארז לולו תורם הרבה למיגננה וגם למשחק ההתקפה של מכבי

במכבי ת"א מכנים אותו סעיד אויטה ■ אילמלא עקשנות ונחישות והחלטה שגילה: ספק אם היה כיום כדורגלן ■ עבר קייץ רצוף ונלאות ותהפוכות, עד שנזרק אליו חבל ההצלה ממכבי ■ "אני חייב ל'פפו' הכל, אולי גם שאני עדיין שחקן כדורגל" ■ העונה זו פריצת הדרך הגדולה שלו. בשבת האחרונה, למשל, היה מהמצטיינים בנצחונה המרשים על הפועל פ"ת ■ ארז לולו -- צנוע, מתרחק מריב ומדון מכיר בערך עצמו

בחור כארז

אלכס פרלסמן

החבר'ה בקבוצה מכנים אותו סעיד אויטה. כשהוא מקדים אותם בהרבה מאות מטרים באימוני הריצה ל־8 ק"מ שמקיימת מכבי ת"א בפארק הירקון, הם נזכרים באתלט המארוקני המתמחה בניפוץ שיאי העולם בריצות ארוכות. חבריו אינם מעלים בדעתם, כי אילמלא נחישות־החלטה בלתי רגילה הטבועה בו, אפשר שהיה היום רחוק כיכרת דרך עצומה מעולם הכדורגל. מי יודע, אולי היה ממצה את אהבת הספורט שבו, על מסלול האתלטיקה או בריצות שדה. מביא בדרך זו לידי ביטוי את כושרו הגופני הנדיר.

אולם ארז לולו החליט כי ישאר כדורגלן, ויהי מה. קיבל הרבה סטירות לחי, שהיו עלולות לשבור מוראלית גם בעלי חסינות נפשית גדולה. האמונה הפנימית הגדולה שלו, איפשרה לו לעמוד בכל התלאות. לפני שנתיים וחצי בלבד והוא אז חייל בן 19, חזר למכבי ת"א, בתום עונת השאלה במכבי יפו.

שנהר אמר, מוצי אמר

להלן הסיפור שלו על מה שאירע לו, באותו קיץ שעלול היה לסתום את הגולל על עתידו ככדורגלן:

"חזרתי מיפו למבחנים אצל שמעון שנהר במכבי ת"א. בסוף חודש המבחנים, הוא אמר לי שאני אצלו השחקן ה־19. אמרתי שזה לא מתאים לי, וחזרתי למכבי יפו. הייתי בטוח ששם ירצו אותי, כי בעונה הקודמת, מוטל'ה שפיגלר אמר שאני מאד כשרוני, אם כי עדיין בלתי בשל, ושיתף אותי ב־6 חלקי משחקים. אחרי משחק מבחן אחד ביפו, מוצי ליאון אמר לי שאני לא מתאים, ושהוא לא רוצה לצרף לקבוצה שחקנים שנפסלו במכבי ת"א".

המשך התלאות של ארז: "הלכתי להתאמן בהפועל רמת־גן, ואחרי חודש המאמן יצחק ויסוקר אמר לי שאהיה אצלו שחקן 12. כמובן שזה לא התאים לי. נבחנתי בעוד שתיים או שלוש קבוצות, למשל בבני־יהודה, ובשום מקום לא התלהבו ממני. כאשר אתה שחקן צעיר בלי שם, והולך להיבחן בקבוצות, ההתייחסות אליך די מזולזלת. מאמן חושש להמר עליך, לצרף אותך לקבוצתו. כשכמה מאמנים פסלו אותי, אמרתי לעצמי 'לעזאזל, אולי אתה באמת לא טוב. אולי כדאי לפרוש לגמרי מהכדורגל'. באיזשהו מקום, האמונה של האדם בעצמו היא די מוגבלת. אם מישהו אומר לך שאתה לא טוב, אתה מבטל את דבריו. אבל אם לאחר מכן אומרים לך אותם מלים שוב ושוב, אתה מתחיל לאבד את הבטחון. כנראה שהאמונה הפנימית שלי היתה בכל זאת כל כך גדולה, והחלטתי שהמצב ישתנה".

חבל הצלה

צילצול טלפון מצד מנהל מכבי ת"א באותה עת, משה ("פפו") ישראלי, היה למעשה חבל ההצלה שהוטל לעברו. פפו ביקש מארז לולו לשוב לאימונים במכבי, להתאזר בסבלנות, להאמין שגם היום שלו יגיע.

"למעשה, אני חייב לפפו את זה שאני היום במכבי, ואולי בכלל שאני בכדורגל. חזרתי להתאמן, ובמחזור התשיעי קיבלתי הזדמנות ראשונה, במשחק נגד כפר־סבא (ארז איננו זוכר כי הוא שותף כמחליף של הדקות האחרונות שבועיים קודם לכן – א.פ.). ידעתי שזה הצ'אנס של החיים שלי, ושאני חייב להצליח בו. הפסדנו באותו משחק 1–0, אבל הייתי מצויין. נלחמתי כמו שלא נלחמתי בחיים. בעתונים קיבלתי למורת ציון 5, אבל יש לי הרגשה שאצל שנהר קיבלתי ציון 8. זה בצחוק. ברצינות, אני מאמין שהוא היה מרוצה ממני מאד. ומאז הייתי קבוע בהרכב".

מאז אותה שבת היה לולו אחד ה"פייבוריטים" של שנהר. "כל מיני פרשנים היו כותבים שאני לא צריך לשחק. אבל שמעון האמין בי, למרות שאת ההערכה, שאני מאמין שהיתה לו אלי, הוא לא ביטא במלים. ואני החזרתי לו, בלחימה וביכולת. אמנם לעתים הוא היה נותן לי משימות סגירה ושמירה, אבל הוא הוא ידע שאני מסוגל לבשל שערים ולבנות התקפות".

בנקודה זו ראוי להזכיר את ניצני קריירת הכדורגל של ארז – מי ששיחק כילד במכבי פ"ת וכבית"ר ת"א (עם כרטיס שחקן מזוייף) ועבר בגיל 13 למכבי ת"א. ארז תופקד, עד שסיים את גיל הנוער, כקשר תוקף או כחלוץ. היה מבקיע שערים מיומן. בעונתו השניה והאחרונה בקבוצת הנוער של מכבי ת"א, היה מלך השערים, עם מאזן של 10 כיבושים, ויכולתו הטכנית הגבוהה היקנתה לו אז את גביע השחקן המצטיין.

חברים מספרים על ארז

המגן דודי אזולאי: "הוא עושה המון עבודה במגרש. יש לו, לדעתי, את הכושר הגופני הטוב ביותר בארץ. אם יידע להפוך את מצבי ההבקעה שהוא מגיע אליהם לשערים, יהיה שחקן מעולה ויגיע לנבחרת. אז גם לא יריבו איתו על כמה שקלים בתחילת העונה, וישלמו לו על־פי יעילותו ותרומתו לקבוצה. כשחקן, הוא נכס לקבוצה, בגלל הרצינות שלו באימונים. כאדם – טיפוס נוח, שעושה מה שאומרים לו ואוהב לעזור לחבריו.

ה"קפטן" מנשה שמעונוב: "שחקן מסור ואחראי. משקיע הרבה למען הקבוצה, בלי לרצות להתבלט. הכושר הגופני שלו זה דבר שלא ייאמן. כשהתחיל לשחק בבוגרים לא האמינו בו, אבל עם המון כוח רצון הוא הצליח להוכיח שהוא חיוני. מבחינה חברתית הוא שקט ביותר. אחד שמאד קשה לכעוס עליו.

למעשה, רק בגלל היותו חלש מבחינה פיזית וצנום למדי (1.71 מטר, 63 ק"ג), החליט מאמן הקבוצה הבוגרת, יצחק שניאור, שלא להעביר אותו לסגל הבוגר, כפי שעשה עם כמה מחבריו. שניאור היה גם זה שבעונתו השניה כמאמן, נתן לארז חופש להמיר את המדים הצהובים באחרים.

זכרון: "זה מאד חרה לי, במיוחד משום שהייתי המצטיין בנוער. ההרגשה הראשונית שלי היתה ש'בחיים לא אחזור עוד למכבי ת"א'".

ועוד פריצה נוסטלגית הקשורה לעונה הראשונה שלו בבוגרים, במכבי יפו ששאלה אותו ממכבי ת"א: המאמן צ'וצ'קו לוי תיכנן אותי להרכב הפותח. משחק הבכורה של הליגה היה אמור להיות מול מכבי ת"א. הייתי מת להשתתף במשחק הזה, ולהוכיח. שבוע לפני הליגה, קרעתי רצועה בברך. זו היתה פציעה קשה ביותר, והייתי מושבת 4 חודשים". כשהחלים, ושב לתלם, גילה המאמן החדש מוטל'ה שפיגלר טביעת עין בריאה, כשאמר בהזדמנויות שונות כי ארז לולו יהיה פעם שחקן גדול.

ובחזרה להווה. דומה כי העונה הנוכחית מהווה את פריצת הדרך הגדולה של לולו. אוהדי מכבי ת"א המאיישים את יציעי איצטדיון רמת־גן, אינם מפסיקים להתלהב מהאנרגטיות שלו, מתנועת הכספית שלו ומתרומתו העצומה למשחק הצוות. מהירע שלו לשלב בצורה טובה ביותר, עבודת מיגננה עם פעולות כישול מבריקות למדי. המנהל המקצועי, גיורא שפיגל, איננו מסתיר את רעתו כי ארז מהווה את ההפתעה החיובית של הקבוצה השנה. בשבת האחרונה היה בין מצטייני מכבי ת"א בנצחונה המוחץ על הפועל פ"ת 4–1.

ההצעה הכספית

אגב, אותו שפיגל שכל כך מחמיא לו עתה לא כל כך "החזיק" מלולו בשלב טרום העונה. כשנועדו השניים לראשונה לשיחה על תנאי סכרו של לולו, העלה גיורא הצעה כספית נמוכה ביותר. ארז חש עלבון צורב, החרים למשך שבוע את האימונים. היום איננו רוצה לדוש בנושא הזה. רואה אותו כ"פסה". מסתפק במשפט אחר: "היחס אלי היה אז מזלזל". ומוסיף: "אני מודע לכך שאני מקבל השנה שכר בדרגה שהיא מהנמוכות ביותר במכבי ת"א. אבל זו שנה שעלי להביא בה קבלות, ולכן הנושא אינני קריטי, עכשיו. בשנה הבאה לא אסכים עם מצב כזה".

ארז הוא בעל שליטה טובה ברגל שמאל. בימנית כמעט שאיננו משתמש, לא לבעיטה ולא להולכת כדור. בעיטתו לשער טעונה שיפור. גם משחק הראש שלו לא כל כך אי־אי־אי. אולם תכונות ברוכות, דוגמת ראיית משחק טובה (בישל אשתקד 7 שערים, שניים מהם בגמר גביע המדינה: העונה הגיע בינתיים ל־4) וכמובן ניידותו המופלאה, הופכות אותו לשחקן חשוב ביותר במערך המכבי.

ארז בשיפוט עצמי מקצועי: "היתור שלי מתבטא ביכולתי לתפקד גם כקשר נסוג וגם כקשר תוקף. היום, בכדורגל המודרני, זה יחור חשוב ביותר, ולכן עלי לפתח אותו. לבנות את עצמי משני המרכיבים. ואם אמשיך להתקדם ביכולתי לפי הקצב שלי השנה, אוכל להתאים גם לנבחרת ישראל בתוך שנה־שנתיים".

וכל מי שחושב שיש בלולו איזושהי מידה של שחצנות, כשהוא אומר משפט זה – שיקום. ומבין אלו שמכירים אותו, אף אחד לא קם. מכיוון שארז הוא הטיפוס המנוגד לגמרי באופיו למשתחצן המצוי. עלם צנוע, נחבא אל הכלים. מתרחק מריב ומדון. חבריו לקבוצה לא הצליחו להיזכר אם אי פעם הוא הסתכסך עם מישהו מהם. ■

עכברי ספרים

ארז לולו, העושה בימים אלו בחופשת שיחרור מצה"ל, הוא בין הכדורגלנים המעטים בישראל להם מנבאים גדולות גם בתחום האקדמי. הוא בוגר תיכון "סוקולוב" (?) ביפו, מגמה ספרותית, עם ציון ממוצע של 9.2 [illegible]

ארז, כשאר חבריו ממכבי ת"א, מגיע עתה לעבודתו, למשחק הליגה בשבת, בחליפה מחוייטת. דוגמא

חטיף

מנוי בצבע. כך נראה כרטיס המנוי לחמישה משחקיה של נבחרת ישראל בכדורגל, נגד שווייץ (16 בדצמבר), בלגיה (19 בינואר), צרפת (27 בינואר), פולין (10 בפברואר) ואנגליה (17 בפברואר). המשחקים הם במסגרת אירועי 60 שנה להתאחדות הישראלית בכדורגל. מחיר כל כרטיס בודד 75 ש"ח והמנוי – 37.50 ש"ח. שלושה מהמשחקים ייערכו ב־8 בערב ושניים ב־4.45 אחה"צ.

סקי בלי שלג. תצלום־רדיו זה של א.פ. שוגר בשבוע שעבר לכל העולם, מנהריה. בעוד שבאירופה יורד גשם ויש גם לא מעט שלג במקומות רבים ובארה"ב אף היו סערות־שלג ששיבשו את החיים, בכלל זה בוואשינגטון – מזג האויר בישראל היה קייצי מאד. חובב הספורט הישראלי הזה, לא ברור אם הוא אוהב לעשות ג'וגינג, או שהוא גולש־סקי מתוסכל מחוסר שלג, נטל יוזמה, הצמיד גלגליות לנעליו ובעזרת מוטות שלג, דהר־התגלגל לו בכביש בעירו, נהריה, ליד הגבול עם לבנון. המהירות שהשיג היתה בהחלט גדולה יותר מכל מהירות שמסוגל רץ לבצע. (א.פ.)

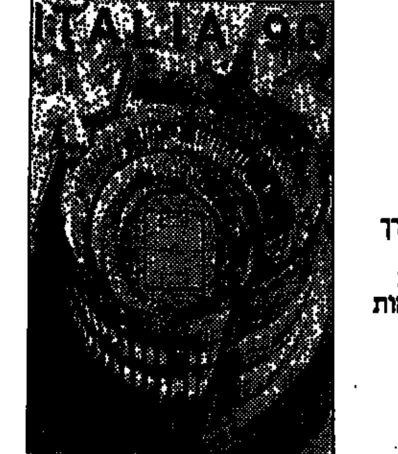
[illegible] מי לא ישכון [illegible] מכיוון שניר אליגו את [illegible] לא רק שהחזיק על מי הכנרת, אלא גם שני ישראלים־צעירים עירן רוזנברג בן 16 מכפר־סבא ועמיתי מילר, 13, מחיפה (בתצלום) והם עשו זאת בבטחון ובהצלחה, לאחר כמה ימי אימונים במי הים התיכון. לרגליהם הצמידו נעלי קיאק, שהובאו [illegible] בקנאות [illegible] בין הרגליים [illegible] משתתף בפעולה הזו, לשם התקדמות על פני המים. המהירות מגיעה ל־15–20 קמ"ש, אך כי זה תלוי בסגנון ההליכה, בתנאי הים ובכושרו של ההלך. אפשר גם להלך על פני המים [illegible] יתרות.

לזה קוראים גביע. הטניסאית המערב־גרמניה שטפי גראף, זכתה בטורניר הגמר של סידרת וירג'יניה סלימס, במדיסון סקוור גארדן בניו־יורק, שבו ניצחה בשבוע שעבר את הארגנטינית גבריאלה סאבאטיני. גראף הציגה אחר כך לראווה את "הממלצת" הזו – גביע התחרות, שהוא בהחלט ייחודי. יש לה כל הסיבות שבעולם להיות גאה ומאושרת. (א.פ.)

מר אולימפיה. לי היני האמריקני ניצח בתחרות "בודי־בילדינג" בגטבורג, שוודיה והוכתר כאלוף השרירים המקצועני הבין־לאומי, לשנת 1987. זו הזכייה הרביעית הרצופה שלו והפעם היא גם היתה שווה 55 אלף דולאר, הכנסתו הכספית מהכתר. (צילום א.פ)

כרזת '90. זוהי הכרזה הרשמית של טורניר גביע העולם בכדורגל שייערך באיטליה ב־1990. רואים בה את הקולוסיאום הרומי ובמרכזו תבנית מגרש כדורגל, מוקפים בדגלי האומות חברות פיפ"א (א.פ.)

מעל ראשו של פלאטיני. מישל פלאטיני, לשעבר כוכב נבחרת הכדורגל של צרפת ויובנטוס האיטלקית, עומד נדהם מול הקפיצה לגובה של שיאן העולם, השוודי פטריק שיוברג – מעל הרף והראש של פלאטיני – באולפן טלויזיה. הגובה היה 190 ס"מ. שיוברג ניתר באימונית, כמעט מהמקום. פלאטיני משמש עתה פרשן וכתב של רשת טלויזיה איטלקית. (א.פ.)

מנחם קורמן, 60, חמישים שנה ברציפות במכבי ת"א, 40 שנה אחרי פראג, 27 שנה אחרי שקלע בפעם האחרונה במגרש העלוב־למראה שליד "אורלי" – חזר לשם בשבוע שעבר לשעה־קלה ■ הכדורסלן שייבא לארץ את הג'מפ־שוט

בשיחה דאגנית־משהו, עם רלף קליין. עמית לקבוצה ההסטורית.

קורמן קולע מהפינה, מהבאלטה שלו. בשתי ידיים. עדיין מדוייק

עם דור העתיד (מימין אורי אלמן ממכבי ודורון אמיר מהרצליה)

מנחם חוזר לבלטה

אלכס דורון

שעתיים לפני דרבי הגביע, בשבוע שעבר, באו שחקני ומאמני מכבי ת"א למועדונם, ליד קולנוע "אורלי". למעטים מהם, כיום, יש שורשים, שם במגרש הבאלאטות השחוקות, הנראה כחורבה. התקיים בו משחק בליגת הילדים, בין "אדומים" (הפועל הרצליה) ל"צהובים" (מכבי אליאנס ת"א). ה"אדומים" ניצחו בהפרש של 31 נקודות. רלף קליין צפה בו כמה דקות, גם אמנון אבידן. מוטי ארואסטי עבר ליד. באו לתידרוך ול"הרכבת ציונות", לא להפלגה למחוזות ילדותם ונעוריהם. הפלגה כזו – במגרש המיוסר והעלוב למראה שבו גדלו דורות של שחקנים – ערך שם אותו ערב כוכב־עבר גדול, ששמו אומר כיום מעט־מאד, לכדורסלני ההווה: מנחם קורמן.

לפני זמן קצר חגג 60 ועתה סיים 50 שנה, ברציפות, של פעילות במכבי ת"א: חבר במכבי הצעיר, כדורסלן, מאמן, אתלט, כדורידן, מתעמל, חותר. כיום הוא מאמן אתלטיקה ויו"ר מחלקת האתלטיקה באגודה. עתה גם מלאו 40 שנה לאירוע שתרם מהסתם יותר מכל לכניסת הכדורסל הישראלי לאירופה: המסע לטורניר הנוער הדמוקראטי בפראג, בסוף הקייץ של '47. פרט הסטורי נוסף, תוצר לוואי מאותו מסע: ממנו הובאה לא"י קליעת הניתור, הג'מפ־שוט. קורמן, מעטים יודעים, הוא בעל זכויות הייבוא שלה. עד אז לא ידעו כאן שהיא קיימת וכיצד מבצעים אותה.

קורמן בא למגרש "אורלי", קצת כדי לראות את ילדי העתיד; קצת כדי לפגוש מכרים־עמיתים ותיקים. לא היה שם, בין הסלים הללו, כבר 27 שנה. הראה בדיוק היכן היתה הבאלאטה שלו, שממנה קלע "על עיוור", בשתי ידיים, מעל הראש, בסגנונו הייחודי. הפתיע שוב בדיוקו. הקליעות עוררו השתאות. "נהגנו להתערב על קפה ועוגה (אותה עוגה: קרם ואננס), מי ייטיב לקלוע בשבע תחנות. ההתערבויות החלו לפני האימונים ונסתיימו אחריהם. השעשוע הדביק אז רבים במועדון".

אחרי שיחה קלה עם רלף, שעיקרה התעניינות דאגנית למצבה של מכבי בהווה, ואחרי שהעיר לאחד מ"הצהובים" הקטנים: "אינני רגול שכן אנחנו מפסידים", סיפר על פראג והג'מפ־שוט:

"ההזמנה לפראג הגיעה ל'הפועל'. ראשי הספורט והישוב סברו שהאירוע, שנתיים אחרי מלחה"ע, עם 67 מדינות, הוא הזדמנות טובה למסע תעמולה ב"ל לתמיכה במאבק הישוב לקראת ההכרזה באו"ם על הקמת המדינה. הוחלט שהמשלחת תישא אופי לאומי כללי. מכבי צורף אך ההכנות נמשכו רק שלושה ימים. נבחרו 14 כדורסלנים, שבעה מהפועל ושבעה ממכבי. אהרון (דולק) אומשוייף (כיום עמישב), אליהו אלכסנדרוני, ראובן ברודאי, יעקב ברינקר, אורי גרבי, יהושע וייסמן, אסף ליפשיץ, מנחם קורמן, יהושע רדוין, יעקב שאלתיאל, אליעזר שבט, צבי שמרלינג, אברהם שניאור וברוך שפרילנג. רווין ואומשוייף נקבעו כאחראים. לא נקראו מאמנים. היציאה מהארץ היתה באנית הפאר הסובייטית 'רוסיה', שאיחרה לבוא לחיפה בשלושה ימים. 25 המלוים הגיעו בנפרד, כי לא קיבלו אשרות לפראג במועד. באניה היו חידושים: סלון לריקודים, רדיו ופטיפון. האימונים נערכו על הסיפון, בעיקר כושר ומעט כידרור ומסירות. המלחים התפעלו. מנאפולי המשכנו ברכבת דרך רומא ווינה, לפראג.

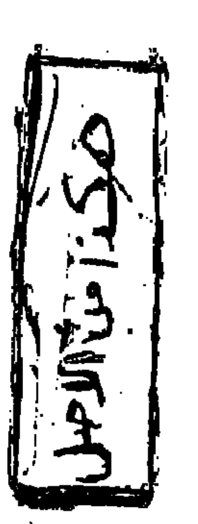
בחאקי וכחול

"מצעד המשלחות נערך באיצטדיון 'מסריק'. השחקנים שוכנו בגימנסיה ע"ש בנש. רכבות הריעו ברחובות כשהונף הדגל הכחול־לבן. תלבושת הייצוג היתה בהתאם לתקופה: מכנסי חאקי קצרים, חולצה כחולה ומגן דוד על השרוול. שרנו שירים עבריים, התרגשנו: ריגשנו יהודים, ניצולי שואה. ראשי המשלחת ניצלו מסיבות עתונאים רשמיות, שנערכו בשיתוף מינסיטריון המוריעין הצ'כי, להסברה. עד הטורניר ערכו שחקני הפועל סידרת משחקים משלהם, במסגרת ספורט הפועלים ומכבי – משחקי רעים עם קבוצות צ'כיות. אח"כ התאחדנו לטורניר הרשמי כנבחרת הנוער מא"י.

"במשחק עם קוריאה, ראינו לראשונה את הג'מפ־שוט. עד אז, הכדורסל בארץ היה סטאטי. לא ידעו תרגילים. לא היה מי־שיילמד. כמה להטוטי שליטה בכדור, נלמדו מ...צפייה בגלובטרוטרס ביומני־קולנוע, לאחר התפלחות ל'אוריון' (קודמו של 'אורלי'). שמרתי נגד קוריאה על הטוב בשחקניה, נמוך ממני כמעט בראש, ובכל זאת קלע היטב, מעלי. כך גיליתי את קליעת הניתור ולמדתי אותה ממנו. כשחזרנו לארץ והתחלתי לקלוע ג'מפ־שוט מהפינה, טענו כמה שופטים שהקליעה איננה חוקית... פעמיים הפסדנו בפראג לקוריאה (30–33 ו־34–38). המאזן בטורניר הרשמי: שלושה נצחונות ושלושה הפסדים. אח"כ שוב התפצלה המשלחת, אנשי הפועל יצאו לבקר במחנות העקורים והפליטים בגרמניה ואיטליה, פגשו את שרידי יהדות אירופה שחרבה. כדורסלני מכבי פתחו במסעם ההסטורי, מול קבוצות הצמרת מצ'כיה, הולנד, בלגיה וצרפת – 21 משחקים בסיור שפתח את העידן האירופי ונסתיים ב־17 נצחונות, שעשו רושם אדיר.

"מיר כששבנו לארץ, מי קודם ומי כעבור ארבעה חודשים (עד נובמבר '47), גוייסנו. שניים ממשתתפי המסע לפראג מסרו חייהם במלחמת השיחרור: אליעזר שבט מהפועל חיפה, מגדולי הכשרונות שצמחו אז בא"י, נפל בנבי־יושע. יהושע וייסמן מהפועל ירושלים – בקרב ברורך לעטרות".

קורמן, מורה בכיר לחינוך גופני בת"א, הופיע 11 פעם בנבחרת ישראל (אולימפיאדת הלסינקי '52 ואליפות אירופה במוסקווה '53). פרש מהמשחק ב־1960, אימן נוער ובוגרים. אבל פראג, בלי ספק, היוו שיא מיוחד בקריירה הספורטיבית שלו. ■

תחזיטוטו

שישו שכטמן

שיטה מצומצמת

משחק	2 x 1	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
2	2 x 1	2	x	1	2	x	1	2	x	1
3	x 1	x 1	x 1	x 1	x 1	x 1	x 1	x 1	x 1	x 1
4	2 1	2 1	2 1	2 1	2 1	2 1	2 1	2 1	2 1	2 1
5	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
6	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
7	2 x 1	2 x 1	2 x 1	2 x 1	2 x 1	2 x 1	2 x 1	2 x 1	2 x 1	2 x 1
8	x 1	x 1	x 1	x 1	x 1	x 1	x 1	x 1	x 1	x 1
9	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
10	2 x 1	x	1	2	1	2	x	2	x	1
11	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
12	2 x	2 x	2 x	2 x	2 x	2 x	2 x	2 x	2 x	2 x
13	2 x 1	1	2	x	x	1	2	2	x	1
14	2 x 1	2	2	2	x	x	x	1	1	1

שלשות 5
כפולים 4
3888 טורים מלא
432 טורים בשיטת המצומצמת

תחזית למחזור 14

1. מכבי נתניה – מכבי חיפה. מובילת הטבלה מארחת את מכבי חיפה. שאלת המפתח במשחק זה – מי יעלה בהרכב המארחים. אם ההרכב יהיה זהה לזה שספג את התבוסה בכפר־סבא – יהיה להם קשה שלנצח. מאחר שחיפה לא בכושר, ונתניה בלי הרכב – תיקו.

2. בני־יהודה – הפועל כפ"ס. משחק קשה לניחוש. אשתקד הסתיימו שני המפגשים בתיקו. כפ"ס הציגה בשבת שעברה כדורגל מצוין, ולבני־יהודה יש בעיה רצינית בהתקפה (8 שערים ב–12 מחזורים!!). משולש.

3. הפועל פ"ת – הפועל ת"א. אם יש משהו משונה בליגה שלנו, הרי זה מיקומה של הפועל ת"א. התחזית שלנו היא שהקבוצה תרד אט־אט למרכז הטבלה. למארחים, שהפסידו בשבת הפסד אכזרי – קבוצה מצויינת. א, 1.

4. באר־שבע – מכבי ת"א. למכבי ת"א הולך במשחקים בבאר־שבע. גם בשנה שעברה ניצחו שם 3–0. לשתי הקבוצות הרבה צעירים בהרכב וסגנון משחק פתוח. מתאים ל־1, 2 בטוטו.

5. שמשון – בית"ר ת"א. אחרי התחלה גרועה, שמשון מטפסת אט־אט בכיוון הצמרת. זהו גם סוג המשחקים שבו היא לא מפסידה. אפילו התוצאה תהיה כנראה כמו בשנה שעברה (1–0 לשמשון). 1 בטופס.

6. בית"ר ירושלים – מכבי פ"ת. בשנה שעברה, בשלב מסויים של הליגה, הוציאה מועצת ההימורים את בית"ר נתניה מן הטופס. השנה, מכבי פ"ת מתחילה להיראות כאילו צריך להוציא אותה... יכול להיות שהם יוציאו נקודות בעתיד, אבל לא השבת מול בית"ר. 1.

7. הפועל לוד – צפרירים חולון. בשבתה קרובה תסתיים מחצית הליגה (ללא הפלייאוף), ולוד עדיין ללא ניצחון. גם היריבה מחולון לא ניצחה מאז המחזור הראשון. כל תוצאה אפשרית.

8. הפועל חיפה – בית"ר נתניה. על הנייר נראה המשחק כניצחון חיפאי קל. כדאי להוסיף ל־1 גם תיקו, אולי בית"ר נתניה תצא סוף־סוף מהמשבר הממושך (ראה 4–0 בשבת שעברה מול עכו).

9. הפועל בת־ים – מכבי עמידר. רמת־עמידר שייכת מבחינת יכולתה לחלק העליון של הטבלה. בת־ים תצטרך להיאבק עד סוף הליגה על ההישארות בה. בלי פחד – 2 סולו.

10. הפועל יהוד – הפועל ירושלים. המשחק המעניין של השבת בליגה הארצית. יהוד מציגה כדורגל מצוין, ויש לה בעיות בהגנה. ירושלים מציגה התקפה מצויינת, אבל יש לה בעיות בהרכב. פחות ממשולש לא מספיק.

11. הפועל ר"ג – מכבי יבנה. כבר שלושה שבועות אנחנו מחכים לתיקו הראשון במשחקים של הפועל ר"ג. שתיה קבוצות בקו עליה, שתיהן עם אותו מספר נקודות והפרש שערים דומה. אם לא השבת – אימתיי תיקו.

12. מכבי שעריים – הכח ר"ג. שעריים (מקום 12 בליגה), מארחת קבוצה שהוליכה את הטבלה בתחילת העונה, ואח"כ ספגה שבעה הפסדים רצופים!! השבוע גם התפטר אצלם המאמן. כנראה שהם יוציאו סוף־סוף משהו מהמשחק הזה. x, 2.

13. מכבי יפו – הפועל טבריה. כל משחק השבת בליגה הארצית קשה לניחוש. גם משחק זה, שבו הלאומית לשעבר מארחת את ההתקפה הפוריה ביותר בליגה, קשה מאוד לניחוש. פחות ממשולש לא יספיק.

14. הפועל עכו – הפועל חדרה. כמו לוד בלאומית – גם הפועל עכו, אחת הקבוצות הוותיקות בארצית, עדיין ללא ניצחון. בניגוד למשחקי החוץ, שם הם מפסידים בקלות, במגרש הביתי הם נלחמים. אולי ניצחון ראשון, אולי תיקו ואולי עוד הפסד. בשפת הטוטו קוראים לזה משולש.

שיטות מלאות

משחק	סולידי	הפתעות	הגיוני	לעשירים
1	x	1	1	x 1
2	x	2 1	2	x
3	x	x 1	x 1	2 x 1
4	1	2 x	2 1	x
5	x 1	x 1	x 1	1
6	1	2 x	1	1
7	2 1	x	2 x	2 1
8	1	x 1	x 1	1
9	2	x	x	x
10	2	1	2	2 x 1
11	2 1	2	x	2 x 1
12	2	x	x 1	1
13	2 x	1	2 x	2 1
14	2	2	2 1	2 1
שלשות	–	/	/	3
כפולים	4	6	8	4
טורים	16	64	256	432

ליגה לאומית
(לאחר המחזור הי"2)

1.	מכבי נתניה	15–23	26
2.	הפועל תל־אביב	9–12	22
3.	הפועל כפ"ס	9–16	21
4.	מכבי תל־אביב	14–23	19
5.	הפועל פתח־תקוה	14–15	19
6.	בית"ר תל־אביב	11–14	18
7.	בית"ר ירושלים	18–20	18
8.	שמשון ת"א	8–10	16
9.	הפועל ב"ש	10–11	16
10.	בני־יהודה ת"א	8–8	13
11.	מכבי חיפה	11–13	11
12.	צפרירים חולון	10–5	9
13.	מכבי פתח־תקוה	19–9	8
14.	הפועל לוד	32–9	4

ליגה ארצית
(לאחר המחזור הי"2)

1.	הפועל ירושלים	13–25	28
2.	הפועל חיפה	11–14	24
3.	הפועל טבריה	19–25	23
4.	מכבי יבנה	13–17	21
5.	הפועל רמת־גן	12–14	21
6.	הפועל יהוד	17–20	18
7.	מכבי יפו	7–8	16
8.	הפועל חדרה	19–19	16
9.	מכבי עמידר	16–14	13
10.	הכח רמת־גן	13–11	13
11.	הפועל בת־ים	14–10	12
12.	מכבי שעריים	16–12	10
13.	בית"ר נתניה	19–12	10
14.	הפועל עכו	18–6	5

קארים הבלתי מוכר

"הפיבוט של אמריקה", הענק בן ה־40 של הלייקרס, חושף לראשונה כמה פרטים לא ידועים על עצמו ■ מספר על מעשה ההונאה, ע"ס 55 מיליון דולאר, שהיה קורבן לו ועל המשפט שינהל בעניין זה ■ על אהבתו לאי האוואי, ליוגה, לאיסלם ■ מגלה שישב פעם בכלא בגלל דעותיו כמוסלמי שחור ■ על כך שרצה פעם לשחק באיטליה ■ על יחסיו עם התקשורת, שכינתה אותו "קיצוני מטורף" ■ על חייו בנפרד מנערתו הדוגמנית ■ ועל תוכניות לעתיד

בועז ביסמוט

כשהמציאו את הכדורסל, לפני 95 שנה, לא חשבו עדיין על קארים עבדול ג'אבאר – הפיבוט של אלופת הנ.ב.א 87', לוס־אנג'לס לייקרס. אם היו חושבים עליו אז, היו בוודאי מגביהים את הסל או מגבילים את שהות הענקים מתחת לסל, או אולי... משהו אחר, שחייבים לעשות נגד הכדורסלן העל־אנושי הזה. אבל לא עשו – ומי שהרווית היה הקהל שראה אותו צולף עד כה 36,414 נקודות (עד תחילת העונה הנוכחית), ב־18 שנותיו כמקצוען.

כדי להיכנס יותר טוב לראשו של הסופר־סטאר שגובהו 2.18 מטר, מבלי להשתמש חלילה בסולם, ליקטנו פרטים מעניינים שחשף קארים באחרונה בראיונות שהעניק לתקשורת. הוא סיפר פחות על הכדורסלן קארים ויותר על מר עבדול.

התשוקה לכדור נשארה

היום, בגיל 40, יש לו, לדבריו, אותה תשוקה לכדור, שהיתה לו בנערותו. הוא אמנם מודע לעובדה שהקריירה שלו כבר כמעט מאחוריו, אבל הדבר לא מפריע לו לרצות ולהמשיך להצטיין, להפגין אותה דמה, שמדהימה את הקהל מחדש, להראות שחוקי הטבע תופסים אולי כשמדובר בכל אדם אחר – לא לגביו.

במארס האחרון, הכריז כי ישחק גם בעונת 88' – וזהו. בלוס אנג'לס לא קיבלו בשימחה את הודעתו, אולם הבינו שהבחורצ'יק שהגיע לנ.ב.א. לפני 18 שנה והוא אז בן 22, התבגר – ועתה הוא עומד באמצע חייו. "הפיבוט של אמריקה" מרגיש טוב מאוד על הפארקט והדבר בא לידי ביטוי במשחקים הגדולים שנתן בסיום עונת האליפות האחרונה. עשה הקייץ "חושבים" ואמר לעצמו: למה לפרוש כשהבן־אדם עוד פוגע והדולרים, ברוך השם, זורמים לכיס וכשעוד מזמנים אותך גם למשחק השנה של הכוכבים, מזרח־מערב? מוטב לפרוש בסיום עונת 1989. בבוסטון סירבו להאמין להודעה על החלטתו אך שם אולי לא שמעו על הבעייה הכספית שמטרידה עתה את ל.א.

ג'אבר מקבל העונה 2 מיליון דולר ובעונה הבאה, האחרונה שלו, יקבל עוד 3 מיליון. האם זו הסיבה בגללה דחה את הפרישה? נשאל. "לא ולא", ענה. "אם אני מקבל סכום כזה בעונה, זה טוב. ואם אני טוב, אז אני ממשיך. הכסף, כידוע, בא ביחס ישיר ליכולת שלי".

אבל השמועות אומרות שמר עבדול זקוק לכסף ובדחיפות. טום קולינס, הסוכן הקודם שלו, רימה אותו וגנב ממנו סכום אגדי של 55 מיליון דולר. ג'אבר מעדיף שלא להזכיר את הנושא. תבע לדין את קולינס וחושש עתה שכל מידע נוסף שיחשוף בפרשה זו רק תזיק לו. המשפט עצמו צפוי להיפתח רק בעוד שנה־שנתיים. ובינתיים הוא משחק.

בעלי הלשונות הרעות עקבו אחר כל צעד פינאנסי שביצע באחרונה וקבעו שהוא על סף ירידה מנכסיו. נקלע לחובות, מצוי במשבר כספי. אבל הוא מכחיש כל זאת מכל וכל.

כשנודע שהוא מתכוון למכור את הוילה המפוארת שלו בבל־אייר, קפצו כולם. קארים הסביר החלטתו בכך שחש באחרונה בודד, שהבית נראה לו גדול מדי לצרכיו, מה עוד שכמעט תמיד הוא שם לבדו. כדי לסתום את הפיות – ביטל את מכירת הבית.

חולם על האוואי

קארים איננו חולם על אותם ימים שעברו ללא שוב, כאשר החל לשחק כדורסל. אבל עתה הוא חולם רק על האוואי ועל החופשות שאותן נוהג הוא לבלות באי האקזוטי הזה. בעבר אהב לעשות מה שילד עושה בשיעורי המלאכה בבית הספר: לבנות כל מיני דברים שימושיים. העסיק עצמו במלאכות־יד כאלו ואהב את זה. "לייצר" רק סלים – זה משעמם, לא־כן? היום, ילדיו עושים זאת במקומו. עבר ליוגה – ובזכות פעילות זו, הוא מודה, הוא עדיין משחק, כיום. בלי היוגה היה פורש מכבר. הוא גם מוסלמי ובעבר, לאחר ששינה שמו מלוס אלסינדור והתאסלם, אף היה מוסלמי ארוק. אבל עתה הוא רק מאמין ובתור שכזה, אופציות רבות ל"גודי־טיים", לא היו לו: לא שותה, לא מעשן (רק מעט שמפניה). אם היה משחק בקליפרס, היה נגמל גם מהשמפניה. אוהב לאכול במסעדות צרפתיות, אבל יין אינו שותה.

מה יהיה אחרי הפרק היפה בחייו, פרק הנ.ב.א? אולי יילך לאירופה, כפי שעשה חברו הטוב בוב מקאדו? – לפני שנתיים־שלוש, כשחשב ברצינות על פרישה, עלתה אופציית אירופה. הכדורסל האיטלקי בהחלט נראה לו אז מפתה. "היו לאיטלקים מה להציע לי, עם הרבה יתרונות: פחות משחקים מאשר ב־נ.ב.א., פחות לחץ, פחות נסיעות. אבל היום אירופה כבר לא מעניינת אותי. לא רוצה להיות רחוק מדי מילדי. ויש לי גם יותר מדי 'ביזנס' ב־ל.א. שמחייבים אותי להיות קרוב לבית".

יש לו דעה נחרצת על הכדורסל האירופי: חושב ש"בתור כדורסל של חובבים – כך מגדיר המקצוען הגדול את טרייסר מילאנו, מכבי ת"א וריאל מדריד – הם מגלים רמה בכלל לא רעה". לדעתו, הכדורסל האירופי ימשיך להתקדם. אירופה אפילו תורמת לנ.ב.א: שני הגרמנים של דאלאס, שרמפף ובלאב, הספרדי של פורטלנד (לשעבר), מיודענו פרנאנדו מרטין, הבולגרי בלושקוב ששיחק זמן מה בפניקס. טורניר מילוואקי האחרון שבו נטלו חלק נבחרת בריה"מ ואלופת אירופה, טרייסר מילאנו הוא בעיניו הוכחה שאירופה אכן מתקרבת לארה"ב. אבל בינתיים רק מתקרבת.

הבעיה: הוא חושב..

היחסים בין קארים לתקשורת לא היו טובים במיוחד, למעשה, אפילו רעים. ולא רק עם התקשורת, יחסיו גרועים. כעסו עליו כשהחרים את אולימפיאדת מכסיקו ב־1968; כשבתחילת מלחמת וייטנאם השמיע ביקורת נגד ארה"ב וגינה את המלחמה. כעסו עליו כשפעל נגד הגזענות באמריקה. כששינה את שמו, כשלמד ערבית. נטו לו חסד רק בנושא אחד: כשתבעו ממנו לשחק כדורסל.

הבעייה שלו היא שהוא גם חושב יותר מדי – ולחשוב זה לעיתים מסוכן. "כשאתה חושב, אתה גם רוכש לך אויבים". מי שהאמין במה שקארים גינה, סלד מהכדורסלן שנעשה בצעדי ענק לגיבור, אבל רק על הפארקט. היום הוא פחות קיצוני ברעיונותיו. סבור שבצעירותו היה אולי קצת יותר מדי נאיבי. חאמס עבדול חאליס, מנהיג מוסלמי שחור וקיצוני

שהיה אחד מגיבורי נעוריו, יושב עתה בכלא, לאחר תקרית דמים שבה היה מעורב, לפני 10 שנים בוואשינגטון. היתה תקופה שקארים נהג לבקרו בכלא. עתה, פסק. התמתן. עד שהתמתן, הספיק בעצמו לשבת בכלא – ועתה הוא כועס שהגיע למצב זה. במבט לאחור הוא אומר כי חייו באותה תקופה סוערת יצאו משליטתו. לא היה אחראי למעשיו. העיתונות כינתה אותו אז: "הספורטאי הבלתי נסבל". ידע היטב שהעיתונאים לא סבלו אותו: "היתה בינינו אי הבנה הדדית", הוא אומר. לדבריו, הם ראו בו אז את עבדול ג'אבר הקיצוני, המטורף. מאז הוא חשדן ביחסו כלפיהם. ידע שלא חשוב מה יגיד או יעשה, הם כבר יכתבו מה שהם רוצים. "פשוט לא סבלתי את העיתונאים, אבל מנגד נהגתי בהם תמיד בכבוד".

בעונת 1980/81 חל המיפנה: נמאסה עליו התדמית של קיצוני מטורף. החליט לשנות יחסיו עם התקשורת. "הקטילות" בעיתונות נמאסו עליו. החל להיות יותר נחמד – והתגובות היו מידיות. באותה עונה "אכל" רק כדורסל. היום כבר אין לו בעייה עם העיתונאים ("בתנאי שהם או.קיי", הוא מרגיש). להם אין בעייה איתו. בסיום כל משחק ממהרים העיתונאים להקיף בעיקר את מג'יק ג'ונסון. לקארים יש הסבר לתופעה זו. "אני אחרי המשחק הולך ישר הביתה, ואני גם זה שמתקלח ראשון בקבוצה. מג'יק שם קרח סביב ברכיו. טובל שעה ארוכה באמבטיה, יש לו, לכן, יותר זמן לדבר ולקבל אינפורמציה אחרי המשחק. ודבר נוסף: אני כבר כמעט 20 שנה בעסק. ומה יש לי עוד לחדש? כמעט הכל כבר אמרתי". הספר האוטוביוגרפי שלו "צעדי־ענק", יצר לו תדמית חיובית ביותר בעיני הציבור.

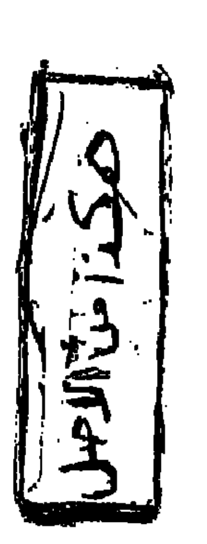
גם בתחום האישי התבגר. לא עוד הבחור הביישן שאינו יודע מה לעשות עם בחורות. בתקופות מסויימות נשים לא עניינו אותו כלל. עתה הוא גרוש, אב לילדים, נפגש עם נשים, בעיקר עם חברתו לשעבר הדוגמנית שריל פיסטונו. אין לו חברה קבועה.

לפוליטיקה אינו רוצה ללכת, אחרי שיפרוש. הנושא לא מעניין אותו. מודע לעובדה ששחורים צריכים להיות מעורבים יותר במערכת הפוליטית בארה"ב, אבל הוא לא יהיה פוליטיקאי שחור.

כליגת הכדורסל הטובה בעולם, הוא מרגיש כמו טועל דהילוקס. גם הספיק להופיע בכמה סרטי קולנוע. "אבל אין בכלל מקום להשוות בין כדורסל לקולנוע, מדובר בשני סוגי תענוג שונים", הוא אומר.

וכיצד מסכם קארים עבדול ג'אבר את 20 השנים שלו בנ.ב.א? – "הטוסיק מחובר אצלי למושב כלשהו במטוס"... ■

מטולה ביקשה: נא להעניש אותנו!

בני־יהודה ת"א. עומדים, מימין: אלי רבי (מאמן), אבי יעקב (משק), גיל חבה, חנן ביתן, יהודה אליהו, אלי מוסלי, גיל שרעבי, ירון עמרם (עוזר מאמן). כורעים: נסים לוי, אבי אלדד, צחי בן גיאת, נסים שיקלי, דוד ארבוב (צילם: צביק'ה ישראלי)

צבי גלפרין

בצעד בלתי רגיל נקטה מכבי מטולה, ששיגרה לאיגוד הכדורסל בקשה להעניש את קבוצת הילדים שלה בהפסד טכני, ולזכות את יריבתה הפרועל דפנה (מחוז גליל עליון) בנצחון 2–0, כיוון שמטולה שיתפה שחקן שלא כחוק במשחק ביניהן (מטולה ניצחה 40–37).

במכתב חסר התקדים לאיגוד כתבה הנהלת מטולה את הדברים הבאים, הראויים לתשומת לב: "כניגוד למסורת הארוכה והעשירה בכל קבוצות הכדורסל שלנו, ניסתפנו כפעם הראשונה שחקן שלא היה ראוי לשחק בו. מצפוננו, כעוסקים בכדורסל, לא מאפשר לנו לעבור על סדר היום על המעשה הזה. בקשתנו, איפוא, שהאיגוד יעניש אותנו בהפסד טכני ויזכה את הקבוצה האורחת מדפנה, בנצחון. אנו מביעים חרטה על מעשינו ומקוים שהאיגוד לא יחמיר איתנו יותר מזה".

אין ספק, צעד חינוכי־למופת, הראוי לחיקוי.

בארבעה משחקים הושגו תוצאות מעל 100: מרנין – יקנעם מגידו 111–13 (מחוז עמקים), הפועל נהריה – מכבי בני ביאליק 115–31 (מפרץ), שקד רעננה – א.ס. רמת השרון 112–43 (שרון), דקל רעננה – הפועל פ"ת 103–14 (פ"ת)

התוצאות שקיבלנו מאיגוד הכדורסל:

• גליל עליון: עינות ירדן – יראון 67–22, דפנה – מלכיה 42–29, נאות מרדכי – הגושרים 42–38.

• צפון: אילת השחר – צפת 47–41, קצרין – חולתה 61–33, ראש פינה – יסוד המעלה 47–43.

• עמק הירדן: גוש חיספין – אשדות יעקב 60–57, רמות גולן – הפועל אפיקים 53–32, אשדות יעקב – רמות גולן 75–36.

• בית שאן: קישון יזרעאל – עין חרוד איחוד 73–41, שדה אליהו – מעלה אפרים 56–25, גבע – בית שאן 69–40, יזרעאל עפולה – בקעת בית שאן 69–24.

• עמקים: רכרת – קרית טבעון 89–40, שומריה – עוגר עפולה 62–24, יפעת – הרי אפרים 50–22.

> פנייה חסרת תקדים של קבוצת כדורסל, שמצפונה הציק לה על ששיתפה שחקן שלא כחוק וניצחה

• מפרץ: כפר יאסיף – מכבי כרמיאל 39–36, בני ביאליק – צפון קרית ים 39–30.

• חיפה: מכבי קרית ביאליק – ביאליק שלום קרית אתא 99–11, יוסף חיפה – חיפה כפר גלים 70–13, עירוני מוצקין – צור שלום 54–24, קרית ביאליק – צור שלום 65–27.

• חדרה: גבעת אולגה – שדות ים 52–21.

• שומרון: גבעת־חיים מאוחד – בית יצחק 72–37.

• שרון: חרוב רעננה – צעירי הרצליה 42–23, מזרח רעננה – יחדיו רעננה 59–16.

• פ"ת: הפועל הרצליה – אריאל 71–20, הדס גבעתיים – בני צעירי הרצליה 50–47, גבעת השלושה – צעירי רמת השרון 54–29.

• דן: בית"ר ת"א – סער ר"ג 71–19, מכבי ת"א רמת אביב – מכבי פ"ת 53–12, בני ברק – רמת ישראל 49–29.

• ת"א א': מכבי ת"א דרום – רני רמת השרון 54–53, אליצור רמלה – מכבי רעננה 48–45, ברוש גבעתיים – אשכול פ"ת 51–16, ברוש חולון – נוה רמלה 74–24, ברוש חולון – בני־יהודה 61–40.

• ת"א ב': מכבי ת"א – שלום ר"ג 42–27, דרום בת־ים – אתרוג גבעתיים 43–41, שמואל קרית אונו – ארז רמה"ש 46–42, נוה דור רמלה – הדס חולון 43–29.

• שפלה: מכבי צפון ת"א – מכבי יפו 51–20, בני יהודה רוקח – לב ת"א 47–32, נפשונית – לב ת"א 80–9, מכבי צפון ת"א – בני ברית 62–17, אלון גבעתיים – אורן חולון 64–40, אלון גבעתיים – נוה גולן 44–16, נפשונית – הפועל בת ים 48–19.

• מרכז: מרכז ת"א – ניצן ראשל"צ 42–16, מרכז ת"א – ברכור 52–21, צפונכת ים – אליצור ראשל"צ 45–27, צפון בת־ים – אליצור ראשל"צ 45–29, רמת אפעל – יהוד 57–24, אליצור ראשל"צ – חרוב חולון 49–48.

• שורק: עירוני רחובות – סלע ראשל"צ 59–20, גבעת ברנר – מכבי רחובות 58–28, רימון ראשל"צ – כפר גבירול 71–29, כפר גבירול – נען 39–27, רמת אליהו – נען 42–39, נצר סירני – אריה נ"צ 55–37, נצר סירני – נען 66–31.

• ירושלים: מטה יהודה – גוש עציון 40–38, הפועל י־ים – מטה יהודה 66–14.

• דרום א': גדרה – בניה 34–24, אליצור יבנה – בניה 61–18, בניה – בילו גדרה 32–27, גדרות – בילו גדרה 53–24, כוכב מיכאל – בילו גדרה 39–17, גדרה – בילו גדרה 35–18.

• דרום ב': זית שער הנגב – נתיבות 39–37, גפן שער הנגב – אופקים 41–25, גת – גוש קטיף 75–15, בניש משמר הנגב – אופקים 58–53, בניש משמר הנגב – בארי 50–24.

• נגב: ערד – מכבי ב"ש 47–16, הפועל באר שבע – תמר ערד 51–15, אשכול – רמת הנגב 73–28, בניש חצרים – רביבים 46–45, עומר עומרים – חבל אילות 63–44.

ילדות

• צפון: דפנה – חוקוק 38–10, נאות מרדכי – כפר סולד 22–20, ראש פינה – מטולה 20–16.

• עמקים: הפועל עפולה – עין חרוד איחוד 37–27, עמק הירדן – שדה אליהו 22–21.

• מרכז: רמת חן – יחדיו רעננה 25–19, מכבי רעננה – הוד השרון 32–28, הפועל ת"א – כפר הס שפיים 22–16, אליצור ר"ג – חרות 25–20, בני יהודה ת"א – לכ"ן רמת השרון 48–22, בני יהודה – בני הרצליה 91–7, בני יהודה – כפר הס שפיים 52–31, בני ברק – בני הרצליה 28–9.

• דרום: הפועל י־ים – סביון 2–0 (טכני), הפועל י־ים – אליצור קרית שרת 34–15, בני יהודה רוקח – יהוד 29–8, אליצור חולון – אליצור ק. שרת 55–13.